

رپتگیں لال

(چہارمی)

نزار : پیر محمد زیرانی

۱۶۶

بلوچستان کیڈز، بھٹ کوئٹہ

مُستَكِيلٌ

شوہاز: پیر شمذربیرانی لھڑی

بلوچی اکیدیکی کوسمہ بلوچستان

بلوچی اکید بی کوئه بلوچستان

پھاپ وشنگ

۱۹۴۱ء

اولی وار

اسلام یہ ایک رنگ پر پیش کوئہ

پھاپ جاہ

دونیم کلدار

بہا

پنج صد

یک حصہ

پ۔ ز

کتابت

لَرْطَ

نمبر	رد و بند	تاك ديم
۱	گاں دو	۵
۲	رسول شان	۶
۳	عزرائیل و خدا، قیل و قال	۹
۴	پشت و نصیحت	۱۱
۵	حضرت علی شان	۱۳
۶	حضرت علی ع بشکش	۱۲
۷	حضرت علی شع مراح	۱۸
۸	سیمرگ ع شعر	۳۰
۹	اُمل ع ستاو ملاقات	۲۳
۱۰	مہلنج ع توصیف	۲۵
۱۱	آتنکه کفارے	۲۷
۱۲	عشق ع گاں و حال	۳۰
۱۳	نوداں گور سلام	۳۲
۱۴	مہلنج ع صفت	۳۵
۱۵	میرانی لد و بار	۳۹
۱۶	پیر سیدت خاں	۴۱
۱۷	خان نصیر خان اعظم	۴۳
۱۸	مری و سراوان ع جنگ	۴۵
۱۹	حمل وجیند	۴۷
۲۰	چھک ع لوی (رنازینگ)	۵۲
۲۱	بختیل	۵۴

تاك ديم

نمبر	رد و بند
۲۲	زے تھین شُت په ڈری ۶
۲۳	عین ۽ عاجبیں کردار
۲۴	دوست ۽ تو صیف
۲۵	جون گرنئے شعر
۲۶	سورھیں مرد
۲۷	جزہ بلوچ ۽ شعر
۲۸	ستسی ۽ ودی پنجے شعر
۲۹	کند بلوچانی کچویں کار
۳۰	منٹھا ۽ سورھی
۳۱	ڈاچیانی گردد پنجے شعر
۳۲	داستانخ گل

گال دو

بلوچی شاعری دا ان مر و شی نہ سے بہرنا بہرا نت۔ یعنی اولی او
عبدی شاعری کے آں میرجا گر رند۔ بل برگ؟ شہہ مرید؟ میر گہرم؟
لا شاری، میر جارو؟ اودو صحی ہے عبد وزمانہ ہوشاعر علی کے آنہ فی
شاعری بلوچی شاعری ہوں دا او اوسری جشت ٹھن کے آبھی عوسرابلوچی
شاعری عربان و ماری آندغ بنتی۔ او ہے شعر و لغہ کل کم و گمیش۔
”قدیم بلوچی شاعری“ نامیں کتاب نہ من کہ زم ثقافت کو کلہ قلات رہ
دیدہ وانی و مس پچاپ وشنگ ہتھیگنت۔

او دو صحی بہر نیا متألی دوروز نانہ شاعری نت کے آں دے
قریب قریب رہنہ و نزتیخ اچھے اولی دور و باری گوں سلبیاروک
و بہر وک نت۔ ایشی عراء سلبیاری او وڑو ڈول اور نگ ریرنے
سبب ایش نت کے اے چھے اولی او عبدی شاعری نہ شے جبی عن
چھی نزیک تر نت۔ او دو صحی اے کہ نجھے نیا کتابی وخت وزمانہ
ش علی گلیشور ناوانندغ نت۔ چھے جبرا نت کے ایشانی شاعری
چھمار اولی شاعری گوں حتم رہ نت او مار نہ ایشانی شرار
شے چھار عبدی شاعری گلیشور نتے گلیشور نیا او بو عکیت۔

او سیچی بہر ماہ و استادا ای آدم زات ع پچا دمالي و دگ
کھنخڑے دوروز نانہ او مئے دتک بخت وواری ہوشاعری نت
کے اے قافیہ ورد لیف ع چھیار دلیوالی ع قیذ و بند امس دز گیر و
گھٹ نت بلے اے سیچی بہر ہوشاعری گوں مئے کلام ادا نت
پڑھیکہ ایشی ہزار دا ان روشن پھروش دیم نہ قدم جہاں عروان
نست اے سما ننرا نت کے نھاں ہد و دنگ او مزائل بروت جھنیت۔

مئے تے کلام او جبرگوں دو صمی بہر براں نیا مکتاںی شاعری ٻو بھرءُ
 گون اِنست. پڑھیکه ما چھے دور و وخت ۽ چھنتے شعرو داستان
 و تھی درستھغیں کٹ و دا من عَم بھاڙیں ڪھداڻ شے ٺیج گھشید
 کتاب ۽ رنگ و رو عَم والو کالی دیکم ۽ پھیدار غئے شرف ڳوگوں
 شرف مند ٿئیوں. اے صردے گیر آراغی جبرے که الشی غوشے سرا
 دے چھے وڑیں سے کتاب بزاں ”درستھگیں لال“ نام ۽ بلوچی اکیدیچی ۽
 چھاپ وشنگ کھنے اشتہ. او نیں اے نیا آتاںی دور ۽ جھیمار ٿیا کتاب
 اِنست که عزت وندیں والو کالی دیکم ۽ پیش اِنست.
 گُل ڦسرو آخر امی. من اے جبرءَ دے گشوار که بلوچی اکیدیچی ۽
 اے دل بذری دوست گمکی ۾ برکت آت که من عَم اے کتاب ۽ پیش
 کنگ ۽ پوار و تو ان او وارد دست آتک.
 اللہ نبَس باقی ہو ش.

پیر خورڈ بیرانی لہڑی - لوڑ کار زیر کو ڻسٹ بلوچستان

بکھر شاعر

رسول عاشان مس شعر

شکرئن گر من ع ستارو	صد گنجیں گل ع در بارو
ینخیں تکه لظر گند مارو	رکھئے چہ بدیں کردارو
در بر دوزک ع تو مارو	کارے مس دنیا ع جوانن
دینو مومن ع ایمان ن	بشیج نن نماشور و شمع
نداں تہہ دل ع علمی غا	آمڑو که حکیم ع کیو اونت
آں چھے شہ دومی جوان انت	میم ع نیر و اصل طان انت
من دریغانا م گل ع اجا تیں	مہت قاور من ساسار تیں
شخص پکھاہاں د تھیں	آنہی د مراد بہر بنتیھیں
لال من جامواں باز داں	شمشی اوہو ان ع کھلیت
میم من بے بریں با غاں ن	دریی بڑا ز بنتیھے چھے نو داں

پھادا کھن و تھی بالا دو
گندیت عاک جہانی کھلائے
کل ع من بہشت عنیا
ملخاں داشتہ من نہم بلو
(شما) چار پاراں کھنت آمان
لکھیں پیرات مسلمان
عشق عنگریں بستا
شاہ دلدل ع من میدان
سردار کھنست من جان
نوری میں گداں نیا
(جھرگشیت) کوارٹ من گیوا تہان
شاہ دلدل ع میدان

صھوی بتھیں استیان
چھنڈیت چوکھوا شفیں ع
بی بی فاطمہ نیک نام ع
پیدا بنتی حصہ چھ پروان ع
حکیم عن قادرے رحمن ع
باشکیت پڑدہ واپسیان ع
لوداں بستہ پر بآگا ع
گوارنٹ من گیافہ تہان ع
پوشک کھاینت چ آزمان ع
روشن بیت زین گوں دوان ع
باشکت میں جہاں سلطان ع
باشکت میں جہاں سلطان ع

مودا فیقرہ شعر

عزمِ عالمِ عکول خداوند عالمِ قلوب قال

(تپان) راست رہ گوئیں جہاں گول چھرے چھاریں قبلہاں

نے فیقری پاپ تھڑے نئے چھو مخصوصاں ٹھرے

رختیں کھٹاں ملوکاں و پیغماں وادعے کھٹے

(مئے) عاقلین یاراں دل روغاں عاجزی کھڑدہ کھنے

آڑھہ بندیاں جنو خیں عالم اُجاڑتھے

(درائل) جوڑ کھوڑ کھارچے جند و ناحقہ یں حرفان مدد

آں حکم سبیحہ حاکمانی چھے قول ٹن نوکرے

پیشکاراں و تھروائے و تھے گناہاں دیر بے

میزیں پھر ماہچھی نڈن حلمہ ٹن منے یک دم

کھیتیغوبند ابتالیں شامتاں شب پڑے

او جڑیں اولاک پشتا سیتاں نشہ لوزے

مال و مددی و متابا عال نئے کہ تھی چھی راء برے
 دوست و عازیز و قریباں ساستاں سینگھار تھے
 تھے دلیں بھجو برا اسکاں کوفناں من زر تھغے
 گو سخے سیم راء و قابی داں مفت آء آ خنگے
 تھے دلیں یاراں و بیلاں سہند و سامی جوڑ کھنڈیں
 کھتر گنڈیں نہ گستہ داں دے ایر بستیعے
 بوچنہرے داتھہ مس نیا راء اندر راء پیشیں تھیش
 گوں دھیں بہر شاں گد راء غاں کھیتھو شرمند غدے
 آں کہ تاراجی تک و تو رہیتھے گیش تر راء وہ و گنڈے
 جوڑ تھے مودی جہاڑے تخت خواجہ خضریے
 روڑ افیقر مستانہ سچھر کھن پیا لوادے شکسل راء
 رکھنگاں ایساں بیتھے کھتر من موت رے گرانیں یہ دے

قائم خان جتوی

پیش و نصحت

و ان فرضا واجبئے غا بیتھه حی علی الصلوٰۃ
 ملخی ماں گوں قبر شیم اُ ہلبی یا کھن جواو
 زند غنی گوں بند غنی اُ جس منی ہیستھ کواؤ
 فی مس نیلاں دُم نراز اال نربی انت یاما دنخ آنت
 مس دل اُ ہنچخون زان کارے فے شیطان اُ گھرانت
 پیٹیں جاں نجکڑا گوں دا تیں ز پیں تو بہے
 مردے کھس خنستی دراجنی دُ مب رو بہی
 مردم او مردم اُ گوں یک دومی اُ کارنی
 سیاہ دیکم و بدگمان صہر بہ ربت اُ مارنی
 نیز شیر غ شے حمید اُ دو بر اس پارنی
 قائم خاں شاعر نام اُن پاڑو اُ موسی نزی

سیبیتی حال دیاں نیک و بد کھل بہن سیمی
مجلس عاد و سرت غدہ تینداں میرہ بیاں لوزخ و محی
گندچال زر تھے پیتاں کھیتی غفت آں کوری
تماکو فرعون... شن گشته دریں عالمان
بل مرطداری پیتاں دین دڑیں نیالمار
مرطداریاں کونڈواں یچ گھسکو دے سولوں
من و تھی ناسان گیجاں دلو پاں گوں بچو کواں
وانغا بچھان نیلاں چھر غفت چھو دلو واں

احمد خان

حضرت علی رعیشان

یا علی اللہ بہر صحبان یا ت من کھناب
 دُرسیں محمد ۽ قصباں تھیات کھناب
 احمد گنتیت شاہ مردان ۽ قصباں
 شاہ مردان ۽ قصباں شاہی گاں خبر
 ۱۸
 پُرہزد ۾ دختر نشستخت یک آس ۽ سرا
 نئے من عمال ٿن نیلائت ڏشن برائت ٿم پے گوسراء
 گشتغا شاہ عز په و تھی دُر جنینیں دف ۽
 گر منی دست ع بر بہائی گر سچپاں
 بر صہود ع که لکھپیر گشو رے مستریں
 بر صہود ع که داث تھرا صد مرڈ ۽ بہا
 گال گھٹے گوڑ ۽ چھبھی ر انٹری میں جن ع

اے چھ مرڈے کے بیتھه پکھ صد مرڈ دعا بہہ
 نام منی دریں جید رعن کاران لا لفقار
 صدمیں بیں بوک کھشتخت چاہ عو چید رعن
 بستلیں اولاد کے زیر ات پکھ زر ع دفعنا
 بیر میں پکھنے بہ بند ات پیر مرڈ دعا سرا
 گال گھنٹہ گئور عو چھبھی رانسٹری بیں جن عو
 زیر کھاڑ و عو ببرہ پکھ دار عو بترغ عو
 چھڑ سکھ کھاڑ و بیتھه من پھو جانی سرا
 کار سر تھی عو و بیتھه من در شکنے سا سرا
 کھپتو شیرا و لاک بور ینتھی میش پئے گرا
 سار گھنٹہ شاہ عو شکھلیں وا ور عادہ
 لغڑہ شیراں چھو مجیں شو میں رستراں
 پنجی شاہ عو سکل و ہو نگار پئے گرا
 اپکھس م گوشان لڈ تھ چھو سایں کھرا
 گدھنٹہ گئور عو بھاڑ بے وا اکیں شکرا

لُدِّ تَحْ كُوت وَ كَهْتَغْنَت مَارْسِي شَهْ بُنْ عَرَفْ
 نِيمَ شَهْ دَسْتَان شِيمَ شَهْ كَجَادَاں كَهْرَشْتَغْنَت
 گَالْ حَصَّتَهْ كَلَوْرِ عَزْجَقْ رَانْزِرِي مَيْسَ جَنْ عَرَفْ
 دَارْ وَ تَحْيَ شَيرَاں كَشْهِرِ مَسْلَمانِ گُنْ يِكْ سَرا
 دَاشْتَهْ كَوْشَيرَاں دِينِ مَسْلَمانِي وَ دِّيْدَهْ تَحْ
 دِينِ مَسْلَمانِ كَلْمَوَاتْ دَرَرِيْنِ مُحَمَّدْ

حضرت علیؑ شکیش

زہر سنین مرد دے نام فی قبر مس ده
 پنجاہ لیڑوچہ کا فرع لوکاں لڈ تھیں
 گلی پھرے سہرو بخمل و بو پاں بار تھفت
 آں پھکیر کھوریں نشته مس چاراہ سر ده
 سوالی د کا تھفت چہ خدا د پاکیں در ده
 گنستہ شاہ عور قبر ا تھے پھکیر د رانانے ہرے
 قبر گشت کر نان مس میری سبز
 گشت شاہ عور کہ سبڑہ عوگوں نان عوپرے
 قبر ع گشت کہ سبڑہ مس باری لیڑو من
 گشت شاہ عور کہ لیڑو عوگوں بار عور بدئے
 قبر گشت کہ لیڑو من قطع رہو سرعنی

گشتفت شاہ کِ جملوں قطّ رعَ بد مُ
 قبرِ شورے زر تھے لوک عَزَ پر تھے
 خاکِ مس سلطانیں سروپھا غاں جَلْتھے
 یا علیِ مِس دل دل عَزِین سُوكھند تھے
 پھرِ حچے او قبر تھے و تی بالا دھنڈ تھے
 داں کھسان لخاں پُشت دا تخت ناتھا و پھتا
 دل دل گواہی عَهد بے پر عراجی و اجہہ
 ک ما و تھی بار پکھ دوسرسیں کھاڑچاں پر تھیں
 او خندی میں گشغیں بازاں دا کھخاں
 نارِ مولائے فراز نیان عَلیشکا سکھاں

حضرت علیؑ مدائح

بلاں مے زُر تھغاءں جبیلان و یاران
 کریمیہ قدرت عُشکرے گذاران
 اُصل عَ گوں خیالاں یات کھاران
 رسول پیغمبر عَ گوں چھار یاران
 گشاں سینجتن علی شیر ع مدائمان
 سوالکھ پسیر و پیغمبر اداران
 سوا دی علقہ اش کافرانی
 اشیداداں ھمبو سالئے پسندھئین
 گڑو کوٹ کافرانی دیرسندھئین
 مردشی کافرانی جنگ گاہِ عنین
 دُغوار ترا سوئن اندر خا نو اني

کھُتُوری پوئِتَنْت ریم جا نرال
 صدر سی گز قلات ۽ لامکان مُن
 گُر و گُرے پیاد غو سی لکھ زوارِ
 گرا نڈے دُنبه داریں یک دفارِ
 خوار سانغ ۽ بیدغ ۽ جائِن
 منی فوج ۽ سلاح و محل بیارِ
 منی فوج ہسکل ۽ تھُر طرق تیارِ

سی مرگ ۱۴ شعر

یات کھاراں کرڑا کار سا حومی ننگ سن تھرہ
 چھپاڑ دہ و چھلیں بزرگاں گوانکھ گرمیم ڈرا
 ”پاندھ گدھو سے تیڈا نئے کہ توڑوں جائیدا
 پا علی ڈلڈل زوار میں گئور بھسیلت آں نرا
 دھبی آزمان و دصرتی شیراء تر اٹیں نفرہ
 لکڑے کھیتوں رزان و مکھیے پاکیں دروا
 چھو کہ آخکھ چھم جا ہے اے دے سیمرگ سن بلا
 گر ندز و پارہ سنینا چھو کہ ترونگلی مس ڈصلہ
 کھئے فریادی گر علی ہو ڈپا لے دُر وَرَا
 دا لر تھے جو رسی اثر دھار سا اوزمس دیریں علقمہ
 تھی نہ دیھوں مس دے واہی آخنگان مس تھی تک

ہمپت سال پنڈھا میں گُتنت گوں حساب لیکھو
 تھدے شیریں یا علی رع بیا پھرو نام خدا
 یا علی رع زصر فی عَجَبُونَ اُن او تھرہ
 جھوکہ کھائیے سرز میں عَجَبُو پنٹر ہاری اُتراء
 چمبوں شیری شہار ع پیل نوش عَجَبِنگلا
 مار اول نواستین تک مصو آس نئی توں گرا
 پھاد قبر ز تیں ستمبر سنج کھن می دل دل ع
 داتھ کندی یاری لغام یا علی شیری چڑھیا
 موکل گپتھی رسوئی رع پھر خدا ای تو محل ع
 یک پھرے پھیتری عَجَبَتْه مار ع دھ ع
 چودھاریں باغ و بُتاں ماریں می غار ع اندر ع
 دل دل عَبَتْه می با غار تھیلتی شیری نر ع
 داتھ سکل اڑ دھار ع د رگہ ز یتھیں بیا در
 مرشیں می تھی میرا ای آنکہ کامے کھن خدا
 کھنستہ گالے یہ خطایں اے جھو دیں ناروا

چند ما بوت گوں مس تھاں نو شترؤں گوں انج
 اے دے یک روزے خداوی دانہ شاھیں قتا درا
 آخکه وحی عز شے دے رہا سوبئن یا علی په نصراء
 چھم چھوڈیوئے بر اننا چوش سرچھوگن بندزا
 شیری و تھاناں شہاری چھوش تھیز یں خبرا
 دانھہ سکل نعرے گوں رب نام عَ حیدر عَ
 سُلْتُتی یک ذوالفقارے گوں خداوی توکلا
 حون پاری چھلکتني پٹ و پوٹھوس دھسل عَ
 واڑ تھغیں نئی سال جوری زندہ در کھپتت درا
 کھپتغنت مات من رنداشات کامیں گوں دلء

پاد لشیت : ر جمدار نوبت خان کیرد

اَهْلِ عِرْسَاتٍ وَ مُلَاقَاتٍ

رَثْيٌ بَنْدَ كَفْنِتَ لُوْدَاں	شَمَاءِ شَادَهُ شَوْدَاں
دِبْ كَبْكَرِي گَنْتَرَاں	بَگَارَے مَئَهُ دَلَعَ بَنْدَاں
رَءَعَ جَاهَهُ وَ حَبَنْدَاں	أَمْلَعَ چَحْجَوَ الْعَرَ
أَرْقَبَعَ شَكَلَانِيَهُ	سَمَنْدَعَدَهُ صَدَانِيَهُ
أَمَدَاعَ كَلِيفَ لَبَتِينِ	بَهْزَگُوں تَاجِ سَدِيلَعَ
أَهْوَزَگُوں تَاجِ سَدِيلَعَ	مِشَلَ چَحْوَ اَكْبَرِي پَلِيلَعَ
سَرْمَ سِينَگَارَ كَفْتَهُ سُومَار	ذَادَشَتِينِتَ خَيْرَگَهُ غَلَوار
ضَمَآهَ توَ كَلِ ستَّار	مِيرِي بَتَغْنَتَ آَوْ زَار
شَلَانَعَ سَانُونَهَ طَرِي لَهَرا	بَدَّتَيِ عَ نِيمَ شَغَنِي پَهْرَهَرَا
رَسَانَتِمَ سُونَهَ طَلَعَ شَهَرا	سَرْمَورَوازَ غَانَگُو سَعَيَنِ
سَنَنَدَ چَيَرَ مَنَهَابَتِينِ	غَلامَ عَدَاشَتَخَنَتَ دَسَتَعَ

د کیل را بی کھتوں وخت ء^۱ اَمُل من د لیستخت تخت ء^۲
 سلام آن سر کھتوں وخت ء^۳ (رسوکه) خدا بسایاری ملندر بخت ء^۴

یاد اشت جمدادار نوبت خان کیڑد

مہرہلنج علوصیف

یا شتم اللہ لامکاں۔ بے چوپیں خدا۔ پنجمہ بنہار۔ استن در جہاں
بمرہ بنت من عَ۔ سلطانین سر عَ۔ بشکی میر حن عَ۔ سیاھیں ما فر
شیست بنی تمہسراں۔ میسینت گلائ۔ سُرخی میں گذار۔ دال و قدوں
در چینیں دف عَ۔ د تھان عَ بن عَ۔ مالیں کجلاں۔ آسکی دید غان
زیری آئینہ غان۔ ایر کھنست زال سراں۔

چھومن لات کھنست۔ بھراں ریات کھنست۔ چھووت میر کھنست۔
د لعاں دیر کھنست۔ جود اپیر کھنست۔ آئٹ میئے دیر کھنست
ری ع دیگری۔ د تھم سو مری۔ سالگان ع پری۔ بشک خرہزی۔ رخت د کھنچی
ملدان ع خرید۔ خان ع گیپ تھنست۔ لال ع د اتحنست۔ زر زر دوشل تھنست
اے کھل زر تھنست۔ جھیلا کر آ تھنست۔ سہیتاںی قطرار۔

اہمہ میئے دل۔ رچپوں تھی نامگاراں۔ بکھارا نت تھی اگری۔ لوپور راشی۔ چند ع تھی اولی

چَلْوِچَارَاتَّنْت . مِيْحَا كَارَاتَّنْت . دِيْنَهُ دَوْسَتْ يَارَاتَّنْت .
 چَهَاغُونْجَمْلِي . كُنْدِي كَارَاتَّنْت . پِيَان بَارَاتَّنْت .
 بِنْجَانِي لَطَرِي . سِيَا صِين تَلَرَطِي . آ وَبِنْدِي جُهَّرِي .
 كُوَّشُونِيم شَفْعَهُ بُوجَّهْتْ جِيرَهَان . شَاه بَازْ شَمْعَهُ . مِيرِي هَرْزَمَهَهْ عَهْ .
 تَخْنِكِيس درَكْهُواں . بازَارَنَلَگْسْ عَهْ . دَشْتْ عَكِيچِهَا مِنْدَاتْ گُواڑَغَان .
 مَسْوَرْ عَكْرَمَغَان . پَيْظَى عَرَدَا .
 لَالَّعَوَادَشَاس . بِنْتَهَهُ مِنْ دَيَان . كُهَّرِسَتْ شَاعَان . شَعْرَمْ پَرَطَدَوَان .
 رَأْكَرْ كَهْشِيَتِي درَا . دُرَّيْ بَهْسَرَان . رَلَوَا لَجَيْ كَهْنَتْ سَخَّرَعَهْ .
 بِيَارَاتْ كَلْمَوَا . پَاكِيسْ اللَّعَدْ عَهْ .

کریم سخن کہیری

آنکہ کفارے

یا تکھناں ربّا و تھی اُگلّی والی ایں خُذا
 مہروانیں مئے خداوندات روزی و گذرا
 بجاذب کلیں ہر جھپی روزِ نکتھی و ت کاغذ
 جیت مردم مسندیتہ روچھے کھش غام شذا
 آنکہ کفارے پلیتیں کھبیتہ مئے ملک عربہ
 سخت کھنچی سوداگوں سقاگریں کھنچی هجع بہا
 پھیراون دمچعا غوشوارے نیاینت پیدا ۱۶۵
 ٹا حصی کنڑول و دکان پیر گہیں سڑدار گل عا
 بیتھنعت لب خور سردار ماں سرا کھبیش بلا
 صنگ ممحصول و تریزٹری نو دب کر شہ خلق تاء
 پیچا تاش پار و گز کادر کھفائن ت سکلتاء

مہروانیں مئے فداءِ شہ جنا تھی سوئی اُ
پیچا تھی ریل بَدھا گوں مثین و کوٹھی اُ
یُسین و تھا نظرِ در حاتمت ریل یار گوں سُبھیں
پوج و لشکرِ چت با تھی گوں تمامی تلبُو اُ
سیکل و تھی کھرا تنت گوں پر لگیں موڑلاں
صاحب بابو مرافتت ریلوی گوں پوراں
ردیڈی گوں حالاں دفن بات گوں رکاو پووناں
من کریم بختاں کہیری شاعری اُ جھجو لو اُ
چت بالقال بابا گوں گھر و و بانجھڑاں
من نیاں دست ہور گ خالی سٹانش پر جھانجھڑاں
نوكرا نگریز رع مرافتت آنکہ نیندا نت پیاس کاں
چھو س چھو دیل ایش بھرا تنت گوں فریبی ناکاں
خلقت کوئی گنداں می دل عورا تر اٹھاں
نوكرا نگریز رع مسلمان لوٹھاں آیاں پیاں
پر بدالی بھیلغه دستاں می تیر و کاں

اُمّت پر یا محمد قیامت عَزِیٰ صنماء
 شاعر اُبڑا شے گپتہ دیم په جَھلَا دا تھغاں
 مسلمین پھجے نیا رئت شیطان کُل اے کانغاں
 گورکھی زالاں و تھی گوریانی گوں گورزاداں
 پندرہ کھنٹ بولان کھوڑا در کھفائنٹ دھوروا
 زریت ہُھیکیں و رائتنت ننگ باتنت.....
 پھچو داں جَھلار و اتنٹ داں دکھن داں دلی ہُ
 گہرو ایر و فامرا تنت مرظہ گیندائنت ری ہُ
 لکھڑی عَر لیس گرائتنت چھرائتنت په پلی ہُ
 دولت و دہشت رو تھی گار با تھی لشک ڈرا
 اُولی خان منے بادشاہ نن کھنٹ عدالت و شر
 دہ پیسیہ ریبیں لگدے وال تھونڈے بی مھنڈیا دا
 سبھرو زورا خ دوشنٹ و کنٹھی کُل گرا
 آجو باتنت کُل مسلمان اش پلیت، حرکت
 آسودہ بنت کُل مسلمان رب رحیم، برکت

عشق کا لف حال

شف ز مستان ۽ چېہرے اں بندی
 لد صویں بینگ شے کھوی جھریاں
 جا گے کھایاں آف و آف دار میں
 جا گے کھایاں ہل و نشگا ریں
 جا گے کھایاں سوز و گلن ریں
 جا گے کھایاں پچکنؤ حب ریں
 جا گے کھایاں رشتغو ناڑیں
 جا گے کھایاں برس و بیوانیں
 روشن من عما بھری کھن ۽ کوراء
 بورمی ایدعه با نزلان ڈھاری
 بستغاں بوربُر عسا یا

رکھور نے مہلنج مٹھہ لیں دو ستار تھے کھنڈ آدا
 لاف تھی دامن عَ
 کھشتغاں مر سی تھیخ خُرا سانی
 سِشتغاں مہلنج ۽ چینبوا راستیں،
 گال کھتہ مہلنج ۽ مکمپیں مات عَ
 میٹھا تھی دستان عَ و راما رے
 سِنتخ ۽ مہلنج ۽ چینبوا راستیں
 آئی ن پڑ می تھہ دلیں دوست عَ
 اے می دوست ۽ چکر رختاں
 آؤ لی مدد والی بند آنٹ بورشا
 اے ہوڑ مہلنج ۽ منادر دانت
 کھشتغاں مر سی تھیخ خُرا سانی
 گلڈھاں کھلی کا رگش دانی
 دیکم پہ بر و بیدھاں دا خطاں
 یا کہ تھی با لا و عَ جناۃ جھولو

شے مَلُو کا نی لَلَّو یں جانا
بَرَدَ بَلَّا بے نصیو باتِ
مورِ صحْبَت بھنگ واریں دفَ عَزِيزَانَت
تھیغ تھَرَا زیرا یہ گُلیں مرڈے
یا کٹ گر بی بی ہل گھو بو
یا کہ بی ریم ر نیں داس
بور تھی برات گو وا لو شفانگے
ذوار بی پھر اگوں گورم و میشان
ڈھونڈ کھوا تھی بے مردو گور روا
ہل تھی گوزدواں شہ کھنست سیرا
مہلخ دست تھے بلہ زڑت
عاشقی کارے ن کہ تھہ کڑت

حضور بخش شاعر

نوداں گولِ ملام

نوداں منی در و تاں بر ایت
 ملکیں سلاماں سرگن ایت
 داد و شلی عراوے ایت
 نود گھبیں صد اں شلت
 من کو منتر د پررو سرا
 گشتہ حضور بخش شاعر
 پیر و قرآل مئے واصراء
 مئے و شمن انت آئئے تہا
 اُبھو نوا وَ نت نا جائیدا
 سنگت مُب رکا کھنال
 من مِسند جمید اں نزِ ڈری

کو بخی کہ گڑ دن گرے یہ کھٹی
 چھم بہڑ دو نیں سرا کھٹی
 چلکان کھیت مئے سر گرا
 شا عر تہ چھی رع کھن خیال
 آنہی ع نیست ن بُوح حال
 رو رو ری ع توڑ چال
 دت لشتنی یں په نوشنا
 گندے روئے درش تکوشنا
 وت را پھد اکھیت رون کار
 کابو سر یں په جوشنا
 زبریت و باڑ تھی بتو ع
 گڑ دن جستیں په کھنو ا
 کا ڈسے په آف ع گورم ع
 نے ن شرف گول نہر ما
 پسو کہ داتہ مئے گل ع نوخ بسرو پار ع چہ گلی

مہلنجوں صفت

من ۽ شکرُن گو رعَرب پڑ ده پوش ۽
 گزیوں شاعر عرضِ رض ۽ نگوشت
 گناہانی سرا درست ۽ شموشت
 اُمل ۽ پئے گلارے دی تھر م) روچے
 گلیں دوست نام دا شف من گروخاں
 ہپا پے ودھنی چھے آس روخاں
 دوئیں بُرداں مثل سونہنہت نوخاں
 خماریں عیں با دامی د وتوخاں
 دف ۽ د تھاں مثل جو هر تر پوخاں
 میا نجی چونز تھئی تیغاں رچھوخت
 شرابیں دیم تھئی مرط دم کھشوخت

مناں پکھے مجلساں مجبوں گنو خشائ
حضور رءو نو کر و خدمت کھنو خشائ
ستار لوڑی تھے بیار رءو پھر لپارء
بچینیں زیر ای وش کعن تو ار عء
دو گل مئے زیر سوا لکھ مہر گواراں
شفی پاساں من ما ہیں دوست ساراں
شرابی دریغ ایاں من و او کھاراں
دل ٹن ستان دا تھے چھو با نز و جھاراں
مرو دل تھے کھنے اندر یشغ ارء
گل رءو سر شودیں دست خدمت داراں
سرے شودیت گوں مسکاں بھجہ بیان
رجی موڑو انغوئین و اناراں
و تھی موڑ دانے رختو کھنست لال
من و خوف ٹن گوں آمر گاں سخت بال
مرو چی دیستھے من با ٹنک جن ای

شَتَّه مِئَه وَأُوْهَر دَوْدِيدَ غَانِي
 هَرْوَچِي نَوْدَچَه بَاعْنِيسْ قَنْدَ حَارَه
 سَرْفَه بَنْدَأَنْتَ كَهَأَيْتَ سَرْرَه چَانَه
 هَمْوَدَ گَواَرَنْتَ كَهَقْنِي يَسْ ڈَعْنَارَانِ
 آَمَلَ عَرَه سَرْه جَبِيدَ وَكَنْ رَاهِ
 آَمَلَ يَسْ رَوْتَ دَاهِ شَهِدَ وَرَتَطَانِي
 هَرْنَدِيَتْ زَاهُرَه يَسْ بَخَانَه كَاهِيَه
 هَچَنْهَرَه سَرْه كَهَنَه وَسِيمَ كَشَهْنَگَوَانِ
 خَداَوتْ زَانَتَ كَهَانَگَه جَنَانِي
 پَهْرَه دَوْسَتَ آَسَكَلُورَه بَيَدَهَانِي
 كَهْسِيَه لَوَهَه گَونَه آَنَتَ كَسَوَه نَتَرَانِي
 هَنَزَارَه نَازَهَرَه وَپَهْرَه شَهْمُوشَاتِ
 مَلَنَدَاتَه مَسَهْ وَقَيَه زَنَدَه اَهْفَوَخَه
 جَهْوَدَه يَهَه جَاهِلَه دَوْسَتَه هَرَه وَخَه
 جَناَتَه شَاهَه مَرَطَه دَاهِه مَسَهْ رَه وَخَه

کھفائتنت ہر دو سال میں آس رونج ۽
 ہر یوی خاصواں تندات و پوشات
 من ۽ تا چال شی بو راں بار غشین ۽
 بلکنڈیت حستغیں چھماں و تھی گاں
 مَتھاچ ورنا تھے بو ر ۽ بار غشین ۽
 مرنجیں شیہنڑ ۽ گرداں قیمتیں ۽
 مَتھاچ بو را کہ من ہنچھو تھی گاں
 سر ۽ گوں لاد نو ۽ سیپتھی گاں
 گھاں سے پھا د کھنٹ سیسری ڈری ۾
 بن ۽ نیا دیت لا لیں سومری ۾
 تر پو غیں دیم گوں دُر اں تھئی ۾

خیر و چوڈنائی

میراں لڈوبار

من گوں شیہنہ طریق باز دین اے پھیری بُرٹ تھغاءں پُر گوئے
 مشک آفر دف و پاد دین اے جوک جا ہر گرد لپس بگانی
 لیب جا ہ تھنگویں چھانی (چھے) ہندُن بار غیں بورانی
 بیل او ملن و تھی گوئی گاں سُنیں باہنہڑ و انگینان
 صھوی موکل رگر سردار اے گنجیں ڈھاڑ دیں بازار اے
 ہٹان اے گھین گولان اے مسکو مہلوان تو لان اے
 پھانغ رے پتو اے بندان اے دوست نیت کو مدنداں اے
 "ہمسپیں نن کری کرائی" دیم په بولو اے بُرٹ زائی
 کچکیں کل شل شیہار بنت اودے اگر سری مچانی
 زیارتے کھناں بل بی اے در کھپتہ جڑیں عیسی خاں
 مرد پکھ منگبیں رندی اشان گپتھی مرکب ترندیں فران

بُوشت او دے و تھی احوالاں
 ورنانچھے ملوکے شے جواں.
 ڈیہے کہ زرخو نام رعن
 بل کہ دیم منی زیدان رعن.
 جتنا فی جنک ڈھنگ بنت
 کیرڑو افی مقیمی جاہن.
 اودیم ششہ بدال جو ریماں
 بُن رانت گوار عنی لال پھلاں.
 نیم پچھے کُتل ع قربانٹ
 نیم پچھے جمیع ء جفت
 پار و کندھی ٹال قطایت
 دریں لمبوعہ سیدگاریت
 تھو خے مس گرے باز ارکھت
 پھلی گوں پلو یا پور رکھت
 شال ع سو مری دا باں
 گوشان تھنگوں گرڈر رکھت
 ہمبوئیں پری نازانی
 دوت گوں سومری نوندہ
 ھٹکیں در نواں دیر بندہ
 سالی کا سخان ء چاڑھے
 نالاں شمش تلیں پھروٹیت
 سالی کا سخان ء نوٹیت

پیر بیت خاں

صبوحیں رب سنبھاراں رسول پیغمبر عَ ساراں
 نبی عَ کلمہ عَ کھاراں
 تھرا دعا سُ امامانی
 ملشستھے دلی وند کار عَ
 چا فقیر کھالی
 سخنیں بیت خاں میر عَ
 برہ داں اکبر عَ دراہ عَ
 مندری اچھلٹھی تار عَ
 نغاراں مان آختہ ڈو کا
 جما مگر کہ چڑھیت سیل عَ
 شتم سینگا رتھی ہلی ڈ

بیت خاں پیر حقانی
 ہموم خزوم جوانانی
 آڑ تھیش پہ طعام جائی
 ہمید از ہر کھنہ پیر عَ
 گنہہ سا سی گون ساہرا
 ہمید عَ سہی کھت لشاندار زہ
 پدا کھشتی گون ہر چہارا
 چہار گند ٹھیتھے ہو کا
 دریا پوٹھو میل عَ
 نریان عَ دا تھنہ ملی

گور جستھے بیت حال میر ع
شمایمیلت بھے مرت و
شئے کند ع لہر در یا علی
سمید ع ز هر کھتھ پیر ع
جتنی ص مالونظری پیر ع
ز یان ع سقہ و پیر ع
ب بیتھے با د شاہ راضی
خلعت چیزے ایکڑانی
”پھوں جا ہا کہنوں ساہ“
ساٹیں رکھتے کرم شاہ و
تھی بچھت بہریں غازی
مسلمان بیتھنعت راضی
پھیش شے جہا انگر ع
بچشتہ و بادشاہت ع
شے کند ع فوج شاصلی
گھٹ شے نام منیلانی
سخیں بیت حال میر ع
در یا بہریں شتہ و پیر ع
شته و ضئر داں جہانگیر ع
ب دا تھے تھنگویں درزی
بہاں پھ خلیفاء
من مرشد آخته با و ع
اور نگ شاہ صاحویں غازی
بڑ تھے شے دشمن ع بازی

پیر محمد بلوچ

خان نصیر خان عظیم

ذکرو شنا را ز قیس کرد گارعه
 التحیات و صلوٰۃ نبی مصطفیٰ رعه
 رضا عُنت خاوند شرف پا ریار عه
 امیر عمر بن حیدر دین ورّه دار عه
 حیدر حضور حب سر خدار عه
 گوں حکماں ہے لبتگنت چار یار عه
 بکعن عدل والصادف په نوٹیر و ان عه
 پڑھیت میر نصیر خان په حکم ستارا
 و آگ دار زیں کو دپہ سہشت و چار عه
 جواہر مریمک بنت درشپنث گروکی
 فرطنت لعل والماں دف ور موتی

رَبِّتَار عَلَى قَيْدِ كَحْنَتِ زَرَه بُرَا رَعَا
 مَزَنْ كُودْ شِيرَازْ گَرَا لِقَمَتَا رَعَا
 گَرَه نَالْ سَنَگِ اَرْ دِيرِ مِزَّ لَا رَعَا
 شَا هِی پُرْ نَگِ رُوْغَلْ پَا ئَدَارَعَا
 چَكَنْ كِيْسَكَه تُوْ فَكِ عِرْ تَلْ كَارِيت
 سُونَه هَرِيَبِ زَرِ كَلْفَ آفِ دَارِيت
 هَرَه سَيِّ وَرِ بَجَانِ وَزُورِمِ عَرِ وَانِيت
 سَرِ يَازَلِ عِيْ بَيَتِ هَرَه طَرَزِيِ مَدِارِعَه
 لَبَشَرِ كَوَه كَافِ عِيْ شَرِوخِ شَمَشِ تَارَعَه
 جَهَانِ روْجِ مَهَه لَبَشَكَانِ پَرِ مَحَدَارَعَه

مَرِي و سِراوَانْ جِنْگ

اول نام یا تین اوں اللہ	محمد بُرْطازُنْ اش کھلائ
و تپی پیر عَ مس سننجاراں	سینجی میں تھنگوؤ ساراں
مَدَّتْ نُنْ گوں من و پاراں	کچک عِشْہر و سرداراں
بلاعِ کھشتہ من ز هر ا	جَنْجَنْه مس باڈر ھِشْہر اء
مَرِي لِشتیں مس دامان عَ	هرات گوں موت سامان نز
مَرِي عَ کھشتھنگت چاری	رکه، سراوان عَ خدا بیاری
منی کھیغ عَ رَه عَ داری	آش ایدعَ لَذِّتھ خان عَ
بِهان عَ سر پکھ بولان عَ	شفے مس کرط تغا بیچھے یں
بِه نِزداں لَذِّو تھرل بیچھیں	ملو کاں شمیدا لَذِّتھیں
شَتھیں داں بی بی نافی عَ	کھو داں کاٹ اں گُشتیں
مَنَا جِنْگ عَ ثر ساتکیں	مری عِچار ڈھ صد بتا تکیں

مری گوں چھک ریشی ٹاں ۷ مری کھشتیں ٹر پھیشی
 جناں ز حکم عَ اَوْ دَ ریجا مری تھشتیں مثل کجت
 علی بیگ ننگانی چاری دو تھوپک گوں نی لاری
 جھنچھے عُ مَث کھتی کاری بدار عَ دَ رَا بُر طَر عَ مَل
 ملوکاں ز رہ ن چھنڈ سنتھے تُفَّ کا پھر تھی تیر
 لرڑے سستی اش اے نیم عَ گیا بے زَرَت عَ رون

حَمْل وَجِئْنَد

چاکر کو لا صی گشیت : ر

قند صار ی سیاہ و بزی نوداں

پٹھے بئے ماں دپ رویں کوٹان

کئے چما مردا کہ باڑت منی دروتان

گوں مردا داریں کلمتی ہوتاں

کلمتی ٹانی سُچل و شاصی ی

ہوتا نی او صاف و ستائی ی

حَمْل جِئْنَد ی سلا سرکن

(منی) بور نواڑت شاریں تیرگ دانان

نوش نکنت کتڈی ترو نکلیں آپاں

گوں مکلام ی گوں نگداں جھیڑیت

کوند م ئەکنست. گلگەلەی دستان
 پەر تىءۇ بىگانى غەم ئە كچىت
 بگ تىءۇ كەز دا نىس گىيا بىن ئە
 آپ ماں ھو تىئى لەللە ئە چا یاں
 من تىءۇ بگ ئە را بىر مېسىناں
 تاں لىش ئە چىرى دا من ئە گولال
 جېت من باں و چاپك شىرازى
 من و تى مىصرى ئەنە پەر زىراں
 جەبىي بىر دستان دا اچىگى كېپتاں
 دا اچى چە كېپتاں حول دېنت ذەگىز
 جېت چرا بىر دستان تىكىنناں
 چىز و مىزان و چو طۈر دۇرداں
 من و تى مىز يان ئە گور ئە بىنداں
 ماں دا ئىنگى پېشى دەر دەر سەجان
 گەندىگا كا يىنت كەلمەت دە بىنى

گِنگِ عَدَدَ بُرْتَنگَهُ تِیگَهُ
 مَنْتَهَهُ مَهَے پَارِیگِیں نقِیبِ چُکَهُ
 او وَا سَانِ تِیسِی بَندَنَهُ کَشَتَهُ
 ماَرِ مَسِرَدَ وَادِرَوَ بَے چَگَلِ دَاتَهُ

حَمَلَهُ لَپَسْوَهُ : بَرَ

سُدَّ کَا بَیَنَتِ اِنْتَ چَهَ حَدِیَگَانِ او
 گُوں وَتِی وَتَ بَرَ اِتَانِ بَلُوچِنِیاَنِ
 چَکَرَهُ کَوَلَوَا صَھِی مَجَنِ شَعَرَهُ
 وَارَدَتِی بَے سِیَیِسِ دَبَعَهُ پَھَرَهُ
 تَوَدَپَارَسَهُنَهُ چَانَگَهُ زُرَتَنَگَ
 بَگَ مَنِی بَگَ دَ اِنِینِ گَیَا بَیَنَهُ
 آَبَ صَمَمَ ہَوَتِیں لَلَّهَهُ چَاهَ اِنْتَ
 بَلَّے کَه ڈاچِی گُوں بَلُوچَانِ اِنْتَ
 آَسِبَکَ لَامِیں بُورَهُ سَالَارَهُ
 آَمِزَنَ پَھَرَیِسِ وَاجِراَشِ گَونَ اِنْتَ

رُگ ڏاچ چوک جا ۾ ۽ بٺور سینه
 لیگر یں جتائ دست پچ ۽ بله
 گوں وٽ و پرو تاں گوُر من ۽ بیتیں
 من ڏنڈ ران و سنج کن ن سیا ۽
 چشت تی ٻکلیگیں یدا ۾ مسماں
 برات و بر از اتک، و بر گنیں گهار ز اتک
 ٻاری مَلاں بنت کھوُر ڏپاں ڄپلا
 از لبُول ڏ اچیگاں بر ۾ مینے ۽
 ڏیک دئیں ما تو بر ہنگ یں ڏلتے
 لشکر ۽ مرد داں جن طلاق سو گند
 سیا ۽ گوں سو غات ۽ دیاں گستی
 ما ۽ تو ڪم په زانگ و ڏرسی
 پُشت کنهٗ مٹی نارات بکا ڦیناں
 دیم کنهٗ بولا نی سرات پُج پاں
 تر پیش و دو گوشیں چو ٿو ات سُبر اں

م و تی نر بیان ر ع گو مرے بند اں
 نر بیان ترا سر کونڈی بجنت ر ایشار
 مارا دا تکی پیش درت د ر سخاں
 گنڈ گئے کہ یشت ملمت ر بی بی
 گنڈ گئے مدعا بر تگ ر ع تیگ ر
 منی منی پار ی گیں کپو تو ر
 او دا ماں بستانی سرے کشاں

چھک ۽ لولي

جي ۽ جان مني نزو د ۽ راءُ
 جو انيس کر گز ۽ جودا را
 سُهُر جو ڏر ۽ جن ۽ مردار ۽
 سير سهٽين جن ۽ قولي ۽
 در نا ک جتھص له ط ۽ بگ
 بگ دُثر من ۽ تھاش پينته
 حلقا فی گوارا گواز پينته
 در کھپت چھچھيں راندری
 سير سهٽين بلو چا نظر ۽
 سُهُنرل تھص مني مهمان ۽
 در ناءُ جو او چھپر ڏرينه
 (مس) مهمان نواں پنج کھئے
 ديلادا ڦر تھغنت سور ڻي ٻندگ
 گو ٻي ۽ کھنڌ لال بور ۽
 سُتئين با نهر ڦ و آنکي زان
 آنکي زين و نپا د کھا ڦاني
 ليو جا ه ٿنگو ٻي چھانى
 جو ک جا ه ميهٽر ڻي بگانى
 در ناءُ جتھص گڑا دين بگ

بگ دُرْز من ع رُسْبیتھے وو غانی گئورا گواز مینه
 کھسے که نز انت کھڑ سخت شیرل خاں کھتم ورنائی
 شیرل خاں سری زدارانی بور ع کا تر گوں نو دا ان
 پھانے چڑ گوں اس تین ع

بِخِيل

لَهْمٌ وَّ حَلْوَ وَّ صُورَ غَنْمٌ چاپک و اشارت بور غنیم
 حُشْكَاوَغْ شَكَارَ گُورَ غَنْمٌ سیاه آف گوکش از رزور غنیم
 خُونَرَے کھیل غوشه جو غَنْمٌ پستی غ محن و صاری غ
 چَصْرَ گُور سَنْگَن زواری غَنْمٌ غازی بیج نواڑت موڑی غ
 غَازِي بَيْتَ كَشَيْ اوزال غَنْمٌ چچک گل کل ورنی جال غ
 رَوْزَيِ عَدْ بَوْخَ اللَّهِ غَنْمٌ کارچہ قادر سو لا بن
 اَيْتَ غَازِي اَحَوالَ غَنْمٌ موزی بیت گشی او زال غ
 مُورَاتَ اَكْهَراَپَه سِيرَا رو دین ایت گھرو در عد پیر غ
 مَنْتَقَه و نِيمَغَا كَسْنَ دِيرَا نیمغ ایس بن پر بخت سال غ
 ضَامِنَ دَا كَهْ قَارَ آل سِيَالَه یکھیں گوا نخ دانانی آل منے تتو شمع ان مجرانی

تھک مُن نیستی لَدَارِعَه بُرْزیں دریخن بُلْدَارِعَه
 یک پُسّیں گُذَرِ لانکارِعَه گُندُیں مرڈِمِعَه گو انکھاڑَه
 نیستی مرڈ دا پہ عیوے یک مرڈے مواد شہماتِعَه
 رو شَہْدَتِ میچتِعَه مالاگوں۔ گھامے شرُون
 بے مالاں مُلوکاں گھرِ عُس

زے تھین شت په دریا

من ع دعا من نقیر از
 میزے تھیناں کلامانی
 او صحر سفستیں ولیانی
 تھیر نی چھسلکو چھسلکوں
 کھستے ع رانی ٹکرے
 زے تھین ع تھیر پہ او جھری
 کھیتی میز رہا د جھری
 زانیاں میں بھاگی لی جبے
 زے تھین شت نہ می اندر
 پھٹ بوك تھی بانک مرات
 بشوشان رکنی پنجبری شابان
 دی تھیں مساں یک گرید قم
 منی کھشے نوا چھمتاں
 شہوارا کھشتار گری تی ووا
 جتہ گری عیک داصو ع
 دصراراں سار گھستہ ایدا

زاراں سار کھنے شیریں
 بڑھیش زے تھیں دھنیش
 شہ بڑھ زالٹھے ع پھیری میں
 سار کھنے پھیریں مردوم ع
 اے بل لوازے تھیں مزار
 جھوپھیر مرد دا گال کھنے
 بazarیں شنمئے گم بنتی غافان
 ایشی عوادے ات زے تھیں ع
 کارانتھے نی قسمت ع
 پھاد آخکر زے تھیں درک جبة
 او پھیر مرد بات ع امیر
 زوار بے سمندی دُ دُ وا
 گری بی بشکت پھیریں ع
 دُ گُ حُ کے آ خنکوں تھابوڑ
 کھپتیں مس رند اگری بی رع
 جھٹے جھٹے منی او گرڈی نا

آسے شمادے روک کھنیت
 آسے کہ اپدار روک کھنیش
 گر کھان کیئی صبر تھفان
 گپ م کیئی مرد تھفان
 زے تھیں دُ ز مردے نہ رُن
 اشتہ د صناراں زے تھیں ع
 نیخیں د عالی چھو کھنے
 بات ع امیر و دُ را
 رَ نے کہ گوش دا ہاڑوا
 گری بی گپتھو چھکتیں
 گری شہ دست ع منی شتہ
 او کار تو چھیکار تاں
 رہیجاں تھراں گیہد دیاں

لو نا من دا نی بچھڑاں نغم دیا نے ملکر اار
 گڑ تھے نہ چھے کارامنی آشکت نہ اُ و کارامنی
 ار ماں من ءالی اے حور نی تو پکے سبھیں بیں اُ
 رشا ہانی نیا مارات دوئیں تھیرے مسٹھیں پیں تھیں جنی
 گُری من ءاشے گڑ کھتے اود استھاں رن عگر
 رَنْ عَ مِنْ عَشَّةَ بَهْوَلَ كُعْتَةَ پڑھے نہ آڑ تھے گوژدہ
 كَسْتَاَنْ مِنْ بَهْوَرَنْ عَوْقَيْ گپتھوں د حصنا ر عاشکر
 زَرْ تَعْبِينْ عَبَندَے ٹلُوْرَعَ زے تھیں عابندے ٹلوڑا
 زداراں مِسْ دَوْمِیْ مَهْرَزَا زے تھیں کہو رن چھے عا
 مَهْرِیْ کَرْكَھَے دَالْ سِنْگَلَ عَ یاراں من یتی عاشق رع
 انجنھر شر زور اشول کھنست با بو کہ بو تھے عاٹھوں کھنست
 ایجھٹ کنڈا تار کھتے دُر لپور شہ زہرا تھر کھنستیں
 چھوشتیں نہ مَهْرَنْ طَرَدَ تَعْفَغَ تار داں پلماڑی عاششہ
 او ریل کھیت دال سنگل بھ کھنستیں گول ریل عاسیا لی عا

مَهْرِی دِی مُکْبِھی مُیشِن عَرَعَ
 مَهْرِی کِر لکھاں لِلُّعْتِیه
 گُور رو غن و ماسیلوال . بُرْطِ تھے ریل عَرَعَ بازِی عَرَعَ
 ز مَے تھیں لکھاں مانِدِ ته

عین ۽ عاجپیں کردار

شاھی یئیں کپوت درگاہ ہے
 دینو ہرڑو نافی ساہے
 میو جیند و دوست خواہے
 ہرڑوں دیدعنافی ساہے
 دیریں مز لال جلدی جتن
 برگرہ میر جنیں دیرے نیا دعا
 میران من عاششنا تکھم
 (تکھم) دیر گند ع صلاح شاکارے
 مہراں گون گلی عز دام ع دارے
 آس من گلی رکپورادے
 حیران من تھفاں او پاراں

عین ۽ عاجبی کرڻ داراں
 جام ۽ گشتغیں گفتاراں
 دمن، دا نایگ دل ۽ جهڈاراں
 پوشان نز معنو چخو تاراں
 بندان برششیں ہتھیاراں
 یاراں پکھے حد قطّاراں
 زیراں سرگلوئی من زواراں
 داراں پکھے روپیں بازاراں
 عینناں پکھے هنجم بُرڻ ناراں
 کھنڈت گوں چرا غئیں پھلان
 ما چیں سومری من ٻلاں
 استارے اَمُل من گلائ
 دا باں گُرسی ٹیلیت
 بخیاں بختغی ۽ ڪھلیت
 نازاں گندگر او زوراً ور

گوں میں پیا لوے شہد کی در
 (مئی) دوست، خوشرو اپس چھر و
 دا تھے سو مریاں زور ع
 آسکی گنبد و دیر پس دز
 درستان گوں بخرا جی کھپڑتھے
 دوست مئی میز لام رگر ان ملیں
 بوستان ع چرانغ، کھپلیں
 حب س کھپڑتھی مشتا قان
 بھر ع دے کہ من بے واکار
 سودے نرگس افتاب کار
 کھوشتار مصادری پاکار
 ا و حال و فقیری ایش من
 عہد اں دوست منی رگی ایش من

دوسٹ ۶۰۷ صیف

یات من عَرَش بیس علی شبه و آن ره ہفتیں ولی
 شاعر حمد یثان عَگُشی گوشادئے او دریں پری
 اے عاشقُن نو کر تھیں دریں پری سینگار کھنت
 پکھ ریپھوان بازار کھنت عشقِ عکنو خار سار کھنت
 مُحْمُدی درایت گوں امسار ژنگ کھنت سیہ فار پوچھوان
 بخے رچنت کھونغ سراں سالوک زیر انت کڈھاں
 دوستاں پکھ راضی میں دلاں ڈلیت شہ جوئے سرے
 آش سنج و ہیرے و طصرے دم واسے گراں شہ لڈ نظر عَ
 دریں کہ بندیت گہکاں اسین و آف بندیں چھڑاں
 او ہمیر کھنت من نیم شغاں تائیت و طموخ کھفت گریں
 گوش کنلیں بازار کھنت گلوپوہ گوں دل انوراں

نَمَاءَلْ كَهْنَتْ سُو نِيَنْ دُرَانْ دَسْتَانْ دَوْلَنَارْ لَالْ كَهْنَتْ
 شَنْ دَوْسَتْ كَوْنْ بِرْ يَا لْ بَالْ كَهْنَتْ نِندَبِيتْ كَوْنْ مَسْحَالْ كَهْنَتْ
 مِسْكَانْ مَالِيَتْ زَامْرَانْ
 كَچْهَمَانْ حُمَانْ كَجَلَانْ

بِخُوشاعر

حول گر عنی عشر

شاعری بِخُوشاعر کے گئی شعر و اُچھالاں
 گوشِ کھلوئیِ گل منی نو خسین لخداں
 کار حضور عَ ماں جو ڈبنت کھسانے گماں
 آنکھو شیطان پھاد کھتنی شرے ناگماں

 لدّتہ رِ نداں اشتعت ڈبہہ وَ الکہاں
 دیم کھتی سندھاگوں بر اتحان و سنگتاں

 میر پور عَ شہر عَ نشته غاں رندگوں منصواں
 میر مہیم خاں گُشته گوں شیرینیں زباں

 من سراشوداں مس و تی روحااف دیاں
 گوں دِم جوا نیں مرطوان محلے کھاناں
 میر مہیم خان عَ زُر تھاں میٹ گوں قدعاں

آئنکو اونشنا ایدا فی جو آفی ترطاں
 سے وچھیا ر بلید صی آئنکو پشت ناگمار
 دا تھراش تہکل ہر چھیا ر بی صم دفعاً
 ته کنے تو کل ممال واڑ تھئے گوں سنگت اس
 میر تمہیم خان گشتہ پہ شیری میں زباں
 گوں نہ عنین سنتھیا ر مس تھرا پھیرا شیں لشائ
 بیچھنعت سر پٹ لوڑ لکڑت چھو تھرو نگلاں
 ز حبیبی ہکلی دا کھد گوں جوری دشمنان
 لعل شہیدی ع کھپتہ مس دا نیں پوٹھواں
 نالگاں حالے آئنکه چھے سندھے ا لکھاں
 مرٹ بلید صیاں گھستہ مئے پہ ناحقان
 شاہ محمد رندی دیوان ع قول کوت
 دو پڑ ع دست مس دتی نوھاتان جت
 شیری درنا ع پہ تمہیم خاں مٹ کھاناں
 بھنڈڑو آں نیم شفی پا ساں دیاں

نے کے سر شوداں نئے میں کھٹکوں اکھسال
 نئے و تی براتے میں تے و خیراتاں دیا
 شاہ محمد رنداز مہری عزگ پتتھ دو صدے
 عشق پہ جنگکا یا ولی بیا مئی واصرعہ
 یا گراں حون یا دیاں حصیسی چو لوڑا
 شاہ محمد رنداز حمزہ گوں مردادی تو کلی یا
 پھاد چھریں چون شتفت میری مخول یا
 مرط دشنا کہ نیست اش کھسی تما
 گوبریں مہری چھو بہانی بال گینہ تغفت
 دشمن یون شہر گوات و گوریچی رنکغفت
 آنکنو مہری لبستہ گوں درشک یا با نزر یا
 بیہتہ در نار ندم لوغ یا اندر را
 کھس نہ ات سان طی دان کھشت اچ گند و یا
 آنکہ بڈے داتہ ووت و تی رشی گو بر یا
 یات پر اکھٹ و تی یا ولی بیا واصر

کہنی

یا گر ان حوان ۽ ڀاد ڀاں ھیسی یئں سر ۽
حاصل خان بلید صمی ڏا وئن من بُر ٻازی مُنہما

پیریت شاھ محمد رندشتہ لوئغ ۽ اندر ا
تو پکے داشتی پُسٹھی ۽ زرد ۽ من ڀا منعا
سکلے شپت ٿو ۽ اشته من گفتشیں نیم شفت ۽
واو گون ۽ ۽ او و بیتہ نے دل ۽ بُل ڀیضی سما
گپتیقی ۾ حول ۽ پر کھنچی ارمائ اش دل ۽
آ تکو مهربی بو تکھی چه درشك ۽ ٻانز ر ۽
شہر مجی ۽ کھس نیا تکھنی تھڑسا گرو ـ
نا گلاني ۽ پھیر مرڈ دے آ تکھی من سر گرا
کھشتی ز ڪھم گر ڪھتہ پھیر مرڈ دا پدا
بُتکه په در ڪھاں ڀا خدا ار ڪھئے ايد ما
پھانغ و در و ٻاني چادر پھر ڀي ٿي ٻر ٻا ۽
بيور غ و بالا پھي ڪلام ۾ ند ۽ نوئخ ڪھتہ
نام گون چھيار ڀي قبلهاں رند ۽ ابر ڪھتہ

شاعریں سجنو و صفت مرڈانی کھٹت
 شاہ محمد رندوہ گھزہ گول مرڈدی تو کل عڑ
 کپتھی حوس دیر کھٹی ارماناں دل عڑ
 نالگاں حالے رستہ شہ سندھ ع پھلوء
 یہ شہ ولی بلیدھی درستہ تو پک عدفہ
 تھی بہ اس شاہ محمد رندوہ بوان ع قول کھٹتہ
 ایو کھادر کھیت پرہ مرڈدی تو کل عڑ
 پھاد جھسر یعنی قوں شتہ میں میری مخول
 تو پک میں دست ع گو صریں یقین میں گڑدن ع
 دہ دم ع میں سندھ صحری دیہہ ع پھٹتہ
 گو بریں مہری مثل بازی نی باال گپتھخت
 شاہ ولی بلیدھی پہ کارسے در کھیتخت
 دیتھ کر رندوہ بیتھ خوشی میں گل ع
 یا خدا حق ع بیا ر پھسریں میں پھلوء
 سکلے دا تھی مرڈد بی اوشت ولی جا گہہ ع

یا و راں تھی سر پا دیاں مس و تی سر عڑ
 گٹتہ سخچوشا ۔ محمد رند تیرا اشتی ۔
 تیر گوں آسی انگر ان شا ۔ و لی عڑ ٹپتی ۔
 گپتھ حون عڑ او و تی عڑ رند گر ط تھہ دت پھلا
 اشته نشک د یہ نشان اے د نیا عڑ اندر

نحو شاعر

سُورھیں مَرِد

اول یات عَنْ من عَ الْلَّهُ الْعَظِيْمِ:
 مِرْطَغ وَجَنْگ شور کُن سُورھیں
 نیاں معلوم من نام عَ رَگْرانش
 زوار انت مو ٹلاں خان عَ سپاھی
 خزانہ زُر تھغناش با دش ای
 بیاضتہ حمزہ وُزراں سرائی
 صلح بس قیش گوں بَعْلُو سنگنائی
 دل عَالیش کُن بچلن ما مو ٹلائی
 آنکھو مج بَسیتھنئی سر رگرانی
 کھتیش سکھل و ہو کا لا تمانی
 بچلسو لُٹتیش مال با دش ای

سپا می کھشتخت دو نا حقی ع
 دُر یور ڈاک در کھپتنت رپر طای ع
 خدا پاک رو دکھنا لش گوں نبی ع
 چھنکنگھنک چھیار کھنست خان سپا می
 لغور بیتھو دل دا تھیش بغاٹی
 لغور من پوٹھواں چھو گڑھ کھنا ن ع
 مشاں چھو لیڑوی ریکار جبناں ع
 ملوکیں حاجی گرہ موستان کھن ن ع
 لغور بی سنگتا پہنستار دیا ن ع
 صمیدا گو ہصر بیں تھیغماں جبناں ع
 چھلتوا لمسٹی مال عاکیان
 ہر ط تھیش ڈاھے داں مولا بخش سنجی ع
 آمیری انشتی ات تخت ع و تھی ع
 چھمیلو گو صر بیں تھیخ زر ط تھغسی ع
 تماھپا لبستی ات مسر بیں ع و تھی ع

سنجی آت زواروت شی مو ڻلا ی
پیا ہی زر تھی سختی با دشنا صی
بُر کو تھی شی میر پُرا پھرو گھڑی ۶
ندیتھه دشمنو گڑ تھے چھیدی ۷
بیت من پنجک ۸ میکین ڈنگار ۹
بیت شہمو مزار گوں سے و چسیار ۱۰
جو ب داتھنت مولا بخش مزار ۱۱
منار تھی با دشہ بیا کسن سلاما
من دے دے تو پک و سبزی سغار ۱۲
من ایت بشکار دیاں گلیں گتا ہاں
جو ایش دا تھے شہمو نز مزار ۱۳
ندیاں بیتھیا رائیں من تھرا ۱۴
مراں رو چھے رو ایں ہیف تلا ۱۵
شغاف من ماں کھنے ما را کھوئی
تھوے گوں لشکر ا من ایو کھائی

کھنار جنگا مس گوں تو کل خداوی
 سری فیر بو تکہ شہمُو سور ہائی
 ردی عَگْتَغْت تیر سر بُراوی
 پُچدی فیر بو تکہ مو لَا نجش مزارع
 خداوی خلتی گئی دی تھیں ندارا
 مزاریں کھپتہ شہمُو بر ڈغارا
 مو لَا سنجش رکھتیں پا کیں الہا
 جنو خیں تو پکانی جنگ و گاہ
 منی خاں کل بلوچ رع بادشاہ
 خدا رع آبھی رع نجشیں نگاہُن
 بد ا نی بصیلغا ہروخت تیارُن
 کھشتیش شہمُو مزارع نا حقی رع
 پکر سے بھنگاں و چرسانی سرالی
 خداوی دعا گون گوں مُلا زلی رع
 خدا سوز کھت مقصی ابل و پھیلی رع

کھناں عرضاً گوں مولا بخش سخنی
 بہانے لشک دئے بیاشا صیار
 تھسی نام من جپڑی صی داں چروھارا
 خدا اجران دا تھے قیامتاںی
 نماز ور و شغرن فر من خدای
 ہمہاں کھستے کہ دین عَحو زانیت
 نبی پیغمبر اں رشی دوست واریت
 ہمے شرگ شستہ بخو شاعر ای
 لغاہِ سن شاعر پاکیں خداںی

محزه بلوچ شعر

شاعر شاه عودا عُن نندی نی شهار گنگلریں
 محزا جیر صویں بچھاں ما تکه نی قہمٹ جنپریں
 گواکھ جتھی بچھا و تھی سنج کھن بیار لیروءا
 زوار سبیھه محزا نوا دیں رو تکه دان نند عده
 پاگراں حون اے براتکھ عیادیاں صیبی سر عز
 حول گپتھ نز مزار اے گر طکھفت تہہ دل پکھدا
 کھاری یس و سکی شرا داں پکال شے زوری گرد
 آد بو لیں کپتا ن دیم عماں رندی نوخ کھنے
 بستغاں مہری رو خیں من دے در شکنے با چھرا
 دان کھشی گوالغاشے من دیاں وئی گو براء
 شاد با محزه نز مزاریں عمر پا دات ع خرا

روت داں سوران شہر عَز بدنیاں رنداں پچھا

حاجی ماَصَحِی بستیچه ڈا صَحِی ماَصَحِی عَز اغوث مر

روت داں سردار عَز دا لہی حمزہ آفتہ نرمزار

گوانکھ جن ات حمزہ نواو اگوں تھن سردار کار

آختہ حمزہ نواو یں اشتتی یُسْ چھون عَز مزار

خالمیر سردار امام بخش مهری مسی یلماں گھٹہ

مهری بوجی دوہزار تھے سے صد عَز سیلا ملھٹہ

پھلتی دست عَز بتصیار مئے مارا تھا یوک گھٹہ

گیلی میریں بھعاں دلا گوں حاکماں پیش کھعاں

پھلتی دست عَز نیں کھاری بنتی غفت سورہ ردا

آں اعلم خاں ما جوئی مارعَتھے بدنام مخن

حاجی ماَصَحِی بستیچه ڈا صَحِی ماَصَحِی عَز اُن غوث مر

روت داں سردار عَز ڈا صَحِی حمزہ رُو غیں نرمزار

گوان جن ات بہاول نواو اگوں تھن سردار کار

بِنْجھو لَشْت سردار! میریں بَخْزَه عَز کردا دیں بیار

بہاول آختہ سر دری ڈریدے من عور سیفل ع
 جنبدیتھ بورے پرائی بنتی غفت بہاول زوار
 شکری سٹاں دیان عہ بڑوئیں سورہ اوار
 کال کھیت بہاول صمید عہ حمزہ گڑو بیا کچدا
 تھے نہ گڑو راع پھدا ای می جنان عور ایغفل ع
 منتری لونع ما جوئی عہ چھی عہ ہوشائی کھن دل ع
 میں گئی عہ بنتی یسین سبھیار داتیں جوانی عہ دوا
 امرِ منتخاب اللہ ع تھے کہ جن و تھی ریضلا
 داشتھاں سیفل هڑو ضیں سیفل کھت دلوار
 کھپتھ حمزہ نزہاریں بیلوال ورین بی مزار
 کھپتھ حمزہ نزہاریں جھٹ پیٹاں جیلاں صحبت
 حمزہ و شامونا خوز ایکاں جیل اتنت شش م
 دعا عہ بنتی چنرل سخی عودت نزار جعفر عاں ۳
 موکھتی جیل حاکمانی بنتی غفت تروند و تیار
 نہ رحیتی زرد بے حساباں گوں حساباں دہ نہراں

شاد با حمزہ نر مزار بی عمر ہاد ا تھے خدا

روت داں سوران شہرا سپیواں دریں بی مزار

لیڑو ۽ حال کھتی گوش ع جا گتی خوشی دل ئے

گواؤت گھنٹت ڈکھنڑ ع حال چلنٹ چودھار

روش ڈیکت ئے با مر نگ عہر کس بو تھے ریزدا

روت داں سردارا بسردار دے منامی لیڑوا

لیڑو رستہ حمزہ ع رار سیفل رسٹی والدعا

زوار بی حمزہ نواویں دات مزاری چکر ان

خاصیں جھر ان د کھولے گھل کتا بی گکر ان

بیار مودی دے بشر او ان کہ بشر او ان نوش کھا

عطر د بناکان گپتھغاں میں پتیر برو تھاں راجتھاں

گوانکھنی چیزیں سخنی ع مو لا مدد عی ع تھے بیار

یا گراں حون ع و تھی ع یاد یاں یسی سر ع

گند خدا نی قذر تھاں کہ بہا ول آختہ نا غما

کنو ۽ ع صد ع تھا بہا ول اشتتی میں نر مزار

ہنگلِ دات بہاول عرادے منی تھوڑا عرض
 آں دے دست تھی کشارت جھوڑ نتھی ابوکھا
 داشتھت سُفیل مڑھیں سُفیل گھٹ دنوار
 کھیتہ بہاول نرمزاریں حور چلت چودھار
 بہاول چاچا اورت نبی سکھالاں اوار
 آختھتھت صدر طھیسیانی کھل مددی عتیار
 چہل هڑ دھلوئی رندیں آں مددی عتیار
 والی دے ھمیش گن مولا تھے ماجوئیاں بیمار
 شومیں لوٹھے ماجوئی عاشتھت حصدا قرار
 آں علم خاں ملکی کہ حمزہ باراں شے بار

سَسْتَرِ عَوْدِی بِسْعَدِ الشِّعْرِ

جی منی شاھی یک رہیں یار
 سکھڑو دا ناؤ خبردار
 پٹ تھی پو تھی پٹ اش محلو
 پٹ و تھی یو تھیا حضوری ہو
 گرو تھی محنت و مزوری ہو
 باشھڑو رکشی آدمی ہو را
 بیتھ جنگے من آڈت پھر ہو
 آہنی ہو لکھو گوں مسلمان ہو
 گوں مسلمان ہو دین دوستارا
 منظر بیتھ ہند داسے کار ہو
 گھبیں والو دوسرے ایں تھیں

چندن ۽ صندوقے گھڑا ۾ تھی.
 کلُف گوں کوئي ۽ اڑا ۾ تھي
 من زر ۽ سیر ۽ آں لُر ڇھا ۾ تھي
 نين که کھتر یا کار و تھي سر ڦرته
 بُدُر م جامي کو فخ ۽ زُر تھي
 آئنکه من گُد شودي تر ڻو گھير ۽
 دليتھي صندوقے گه لُر ڇھانٽ
 تار ڪھنٽه کھتر یا شنه ۽ پر ۽
 کھشتى صندوق اش زر ۽ وير ۽
 کلُف گوں کوئي ۽ کھشتى ۽ پر ا.
 رُكَنْد غابے وا کھين لغور تھسته
 رو ش داں پهربے ۽ محمود اکھپتہ
 زُر تھي ۽ صندوق ۽ رو اں بلريح
 گال ڪھنٽه کھل ۽ کسیديں لوند ۽
 اے چه صندوقے دوست تھے گھار ۽

بُلْزِر مِس دَسْتَانِي دَل عَدَار عَر
 دَوْسَت عَرَا دَوْشِي بِي شَفِيَاتِن
 اے منِي حَاوِر عَشَكَّلِيں دَاتِن
 سَسَسِی مَا تَحْمِل كَهْسَتِرِیں نَامِن
 دَرْب او دَارُو دَاتَّهْغَنْت کَوْهِی
 بَیْتَهْغَنْت حُشَکِیں آن دَوْگُور جَوِی
 سَسَسِی دَسْتَه پَھِ دَل عَجِی عَر
 دَسْتَه عَجِم بَیْتَه آمُل مَاهِیں
 صَورَت عَبُو کَائِ شَتْهِه دَیر عَر
 کِبِيج خَارا ن و باعِنِیں بِخَجُور عَر
 کِبِيج عَشَه دَر نَالِگِل بِيَا تِکه
 دَان موالي عَر بَچَه سَنْثَر اَيْنِتِه
 چَحُور و بَهْرِ مرْط دَعَ لَواز دَیر عَر
 كُل گَچِینِیں كَسْنَگِر اَن زَیر
 يَكِر بِیں دَر نَالِگُون كَهْنَه سَانَه عَر

پچھے سراتاز پال بہ سینکھارٹ
پچھے پُعدا دار یعنبو خاں بہ قطارت
من کل دیما که مان کھنست مسکان
آئنکو بونکھی من د کھنڑ ع پہرا
کلریں تنبو عماں صرف لبستہ
گال کھیت سسی او و تھی جیدیاں
بیاہت جید رہی دست لہار گان
بیاہت داں محل ع کر گاہنڈوں
پھل نظر ساتھ رہ واجھے گنڈوں
چنار حاں چھوٹیں ساتھ خراسانی
استنت شہ کجھ نوش بریں جواناں
آخر کیفرے وار تھی من جان ع
گوں سیلیاں گڑ تھے کھندا نا
د اٹھ دا تھ آر لیفیں کھتو ما تھ ع
پیشو پہ کھتری رہ شمیز ذات ع

من پر صوئے ز مفان ششنت
 مُهر من شارعِ پلوئے بستی
 سپتی روشن لو اچی ع
 پنل ع سیر ع تہز مهہ ع بڑ تختت
 گورم ع مفند گو خ کھشا عینتھ
 داہ منے سیر موئے سغا عینتھ
 سیر داں ہفت روشن ع بہا عینتھ
 (سیں) گوچ کھتھ سار واناں سہار وختی
 پیر شمعے صہراہ آنت بلند بختی
 ساتھ پرساڈ ویں شستھ اودع
 داں موالي ع بچھے و نھی سر رخھ
 قرّھیں چھماں یک دم گر سیخھ
 مکران ع بہر پیں مزار اشتھ
 گال کھدیت چنگر و مردا یانی
 یہ پھرے صبر کھن پنل ع کھاراں

سنج کھتی عہری نیم سہار و ختنی
 مِزَلْ عَدِیر پاندھیں جستھی گواٹھی
 کیکدرے ماڑی ع بن ع بوئکھی
 ناگما نیا دینہ بیتھ لوک

بر اٹھ منی عن کہ آختہ آج دیرا
 یکچ شے خاران با غیں پنجگورا
 چھر کھ و کوڑے شرا والی
 وار تھفت کیف و گیتھخت کیف
 گند بلوچانی پچھیں کار
 سسی اشته من شهر مہہ دارا
 پنون عابنت لیڑوے بارا
 پھاد کھتی دالی ع حیلانی
 بار تھی بئی ع شہما لانی
 کھبیتھن بوف و کھس نہن صندو
 سرین ع پکھ شارع پتو عابئی

کھپتے پچھے لیڑو ۽ تاڻ غئیں رندان
 آخته و سیہ دیمیں دھنار دیتھی
 گون نه اُس آف و بستھغاں تُنی
 سیفلائیں که ڪھو ڪھوئُن دریو ۽
 زال ۾ میں که آڑ تھوت پیر ۽
 یاخدار کھیوت دھناراں شے
 جان بے سینگاریں دھناراں شے
 تھر کھتہ ڏان پچھے حکم اللہ
 جئہ کھتہ بالا دعو ملوكین ۽
 نیں ٻزدیں سار کھتت پیتل ۽ بالا د
 کھشته ۽ زر ڄم ۽ را گنوخ بیتھص
 پچھے و تھی بر اتھاں پچھے مرڻغ بیاتکه
 سنج کھتی مهری نیم سہار وختی
 هر ڙل ۽ دیر پاندھیں جستھی گوا تھی
 آتکه ۽ سیہ دیمیں دھنار دیتھی

او دھنار سیاھیں بُزگل عِداڑہ
اے چہ گوراء کے گدشہ من بیتھ
اے پھری عوشه آدمی زات ع
آخر استستہ شے ساکھ ع
نام پنور است گُن من وات ع
در لغیتھاں آف مار دیا یئیں تھے
پھ سفتمی محلاتار تھر ع چڑھائیں تھے
اش پھت عمال عَل تھر ع ابھر دیا یئیں تھے
رینیں زریمنی رصم دسچا یئیں دھال ع
لیڑوے پلشیکشی بر ع گال ع
رسئی در خواست خدا بیتھ
سیر ع جانی ع سے کلیر بیتھ
نین جہان ع و آلمان دیتھ
آشکنٹ گل جملہ مو منیں بر اتحاد
کلموا بیارے پاکیں صَلواتیں

گند ملو چانی کچوں کارعَ

آلمے کھیت پنلِ گون نہ رُن

پنل ۽ بر اتحان ۽ فکر بیتھ

سمبھرنست بر اتحه په پنل ۽ رندا

ولھرے گون انت پنل ۽ جانی

خدمت ۽ گون انت جت شتر وانی

اے چہرہ سے کہ رنگ تھصی دیر ۽

اے منی عار لفین پھت ۽ بچھانت

پھر منی سک گندعن کھائیت

ایشانی جوانی ۽ کھن ۽ ٹھہلا

شکھلو شیراں چہ دبے بھرا

کال کھیت پنل ۽ عردیں سالا

پھٹے رضا پل گوں نیت گوں ما
داں دے دیوان جو رکھنا دستھی
چھتر تھنعت ولی شہر و عشرادانی
گیشتر اش بشاد نگ شرا وانی
واڑ تھو پل بمعتصع کیہا
بیارت لو کا کہ بستن چہ تھی ع
پل مس باری لیڑ وان بستہ اش
سُسی مس واو شاد ہاں اشتہ اش
نیں کہ نتھی ع سار کھتہ واواں
گند بلو چانی کچویں کاراں
پنل بستہ ایش مس لیڑ وی باراں
مارہ اشتہ ایش مس پڑھیے داراں
سرینی گوں شار رے پلو ابستی
کھپتہ پھوک رے ستجلیں رندال
حون شیہ بار گن آ ولہیں پھاداں

آخته ٿو د یہا آں د صنار د یٽھی
کیوڑا ان گوں د ائس نڈیں ٹوڑھا
سیف دین ہو ہو کھنچت چه د یہا
زال منی ُن کہ آڑ ٹھہ وات پیراء
و سب می شار ٻلپوئے سکھن
چھم چھم د بیم گند غا جھکت ُن
سستی حیران بیتھے ہما جاہاء
یا خدا د ندار کھنے ہمی سہراں
چہ د صنار اني سیتھنخیں جان ٻل
نا پر و جھانی ٹھا لمیں زوراں
لشتنخود رو سی دا تھہ ڈ غارا را
کھر کھنے ڈان پکھه حکم اللہ
کھر کھنے ڈان چیر ٹھه سس نڈ
نین کہ پیشل اشتغلنخن کیھاں
کھنچنخنی ز حم د جنگ گوں برا تھاں

کھپتہ پچھے لوک ۽ تھاڻ غئیں رَندال
آخته ۽ دیما آں وَھنار دستی تھوڻی
اوَدھنار سیاھیں بُزگل ۽ واند کار
اے چھونیں گورے اثر منی پھشتا
یه برو چانڑی چھپنگری پار ۽
نام پُنل ۽ من دف و دستیه
شغود روھی دات ڏغارا رعا
تھر کھنے ڏان چیرشندہ پُنل
سُسی گول پُنل ۽ آوار بیچھے
الیشانی میلا پوقیا مت ۽ بیچھے
عاشقی کار و پیشخ ایٺنت

حن

رہنمایہ سوہنی

حن یات کن تو مولا یا
 کاراں و نکھ کھنے سولا یا
 دوشی گستغاں سربالا
 میٹھا تھ کھن وا پارا
 حاجت نیتن کھنی ہند ریان
 بو رن بو خلکغے شیطان
 چاندی رکیف گوں داتھی
 زین و نشفعے مگر اسی
 پھاد کام زر تھاں تھئے هر زانی
 سی مرغیں بہاں بج بیتنت
 مڈ کیچہ و گنڈین و
 میٹھا کھیت داں لو ہارا

حن یات کن تو مولا یا
 و لھر دی چغاں گوں خب انی
 چیلکاں جبنت چو دھارا
 پوش ہ نز منو چھو تارا
 کھاء تو کلو ہ ندی ماں
 تنگ چھکتاں شے جوانا
 پھاد شے دورواں ہ بڑے زبلیتھے
 دریہ راں کھلے شکرا می
 بتھیا رکون فناز سیداریں
 گوا نکھی گستغاں لا لو ہا
 بھاگ ہ دلبریں باز ار

جُنْتَ عَايْرِ كُنْ دَلْ قَنْدِ حَارِ
وَاسِ كَمْ پَتْصَفَالِ مِسْكَانِي
بُولَانِ عَكْتُورِي بِيْسِ كَهْبُورِا
حَصُودِي سَرْعَ اُو شَتَانِي
جَحُورِ وَهُوكُتَهُ أَخْوَانِي
كَادِرِ آخْتَهُ هَنْتَ رُوحُ مَهْرَا
جَحُورِ وَرَسْتَغُورِ گَرِ يَا نِهَا
جَحُورِ وَكَحْتَهُ غَيْسِ نَادَانِي
حَصُودِي سَرْعَ اُو شَتَانِه
جَحَّا بَحْوَلَهُ جَبْتَهُ بَلَهُ رَاصِي
زِيرِي رُسْيَلَهُ جَبَّارِي وَ
وَرَنَاهُلُ كَهْبِي سَانَطِي اَنْتَ
مِسْكَانِي تَهْ دِ بَيْهِيدِي انِه
مِسْكَانِي توْ كَلُو اِيمَانِ عَاءِ
تَهِيرِ تَهِيْرِ رِيْغَلُو بَندِ بَيْهِيَانِ

وَبَارِ سَجَ كَنْ مَيْ شَيْرِازِ عَوْ
تَهِيَخِ دَانِ بَيْگِيَهُ عَسَجَ بَيْتِيَهُ
لَا كَوْرُو دَهُ عَسِيلَانِي
شَيْرِ وَارِي بَهَانِ (هَيْ) بَهِيَانِ رَهْيِي
شَيْرِ وَارِي بَهَانِ آفِ دَاتِهِي
پَغُورِي دَرَنْزِ سَقَانِ حَيْوانِي
چَهَا بَهْوَلَهُ جَبَّهَانِ بَلَهُ رَاصِي
دِيمِ عَآخْتَهُ لِي گَهْوَرِ خَانِ
مِسْكَانِي جَهَّشِرِ غَيْسِ مَگْرَاهِي
شَيْرِ وَارِي بَهَانِ آفِ دَاتِهِي
اَيدِ عَگَالِ كَحَدِيتِ گَهْوَرِ خَانِ
پَهْيَرِي مَالِ حَجَّصِيِي رِوْشَنِ خَانِ
وَرَنَادِيْغَنْتِصُو حَجَّهُوشِيَلاَنِ

جَيْنِدْ فَالْجَمْرُ بِيْ جَبْتُوْنِي
شَرْبَتْ نَارِ يَلِبِسْ بِلْكَزِي
أَجَدْ خَانْ شَشْبِيلْ كَحْبَتْه
شَكْشَلْ وَأَطْرَقْصُوْ شَيْرِ بِلْقَص
خُورْ كَهْنَغْهَنْ تَجْهَهَهْ كَهْنَغْهَهْ
أَوْ دَلْكَرْ جَنْتْ وَبَا زَارْ عَرْ
بَهْفَتْ مَرْطَدْ آخْتَهْ غَنْتْ بِلْكَزِي
كَبْرَ سَجْنَسُوْ دَرَانِي
نَشْكَوْ نِيلِبَارْ كَعَلَانِي
حَالِ دَارِ حَامِلَ كَمَا سَرْ بِلْجَه
گَالَانْ حَسَنْ نِينِ دَارِيْ كَهْارِي

بخو شاعر

ڈاچیا نی گڑ دینگے عاشعر

سنی ۽ ٹھھوراں آڑ رتھغاں گھٹے کہ زڑ تھاں اُبلاں
انا متناں بگ چھرراں ڈاچی جلاں ۽ غتھاں
بے پت کا تو مُن دھرا پوچا کہ جت ۽ ناروا
ھیبیوت مدینگھا جت متنا حیف ایت پر ۽ عسرا
شے دے دھرا بے پتھناں ڈاچی بدنناں داتھغاں
بھنگو په دستاں گپتھغاں سیری یس نو خیں جا بوان
بلو بلو کھنہ رند زڈ رتھغاں دیم ۽ مھی آختہ بختیا
بل ڈاچیاں بائار تھشن فدا ڈاچیاں نیلاں صیمن ۽
کال کھیت اید ۽ بختیار فان بگ استن ۽ تھیغ ۽ رہ ۽
دست ۽ جنو خیں کھل چھن ۽ زیر (تھ) ڈاڈھری یس تو پک
اید ۽ کال کھیت سوبدار فان سوز و لڑاں زخم مھی جھری

دیال مَدْنَغیں دیم پھالغیں دیم عَمِسَ رَنْدَلْتَرْتَغَان
 میلاه کھوڑے اندر عَ بگ ا ستنے کھٹے ا تہا
 جند لشی میں طھیپڑے سر عَ منچھو یہ گالھائی من عَ
 ذات و تھی دُس من عَ ذات و تھی دُس من عَ
 من پھ سُبیا گانی پھدا من پھ سُبیا گانی پھدا
 سنجھوتے گالھائی من عَ دا پی پہ دستاں دا تھغاں
 بھنگو پہ دستاں گپتھغاں جتت عَدُّے دزگیر کھناں
 بتت عَرَنہ دیاں ھیمن عَ جت ا ستنے کتبیخ عورہ عَ
 ایر کعف بیا ھیپڑے بُن عَ نر صماں جنان عمس دف عَ
 لوار لوار کھنڈت بر اھنڑ تھر عَ کھٹی حال بر و شال ع دہ عَ
 مئی حال بر و نی سنتی عَ کو ٹور مرادے بے حیا
 دیر عَ جنخین تو پکا سو بدار شہیدن من بہرا
 سو بدار و ای مس دف عَ بر ا تھان جن ات مٹھا کھن ات
 مٹھا منی عَ مٹھے کھن ات شے نباڑیاں یکھے جن ات
 پیشیم و خت گپتھغاں چھرے من پھا دا بستغاں

دیغره ا پہر ا استخار
 آنگ بھوٹاں سچیں تھغاں
 کا لوءے حال عَدْ دے من
 دیما آخنتی بختیار خاں
 دیر عَنِیں تو پک ع توار
 کا لوگتھیں پھر میار
 ناد سیعغاں مس در شک دار
 چھماں می آڑ تھہ دھند کار
 جا رم بیار ارت ڙ شهر
 چھوکا لائی بختیار خاں
 پو قی ع دیتھی مس سرنا
 ریشاں بر و تھاں سا تھی
 نندی دُر شی نیں نسخلا
 کا لو بھاڑی ناروا
 گشته کہ بخو شا مرا
 اے گال و اے گفارہاں

داستان

چفتھے ٹھنگ کھن گرا دی
 مژد تھی صنٹر کی تھیر نے دی
 بانس لئھے بڈ رہاں دی
 جن گھر ڈیاں ڈڈون تھی
 اے دتھی مژدے چال
 یا تھے بی بر وی درا
 مژد مئی بیتھے گئی
 گھر ڈاویں هڑ د مانی
 مژد مئی کھیت جعلی چھرا
 گندھی رے بارونہ دا تھی
 پھیری پھیری جا ٹھو جا ٹھو
 تھافنے بوریں سرا دی
 ٹھوپنے ریخی دفا دی
 ریشان گر جھبی رے دی
 چھوکہ گو برے بی
 ہانگھ میں چھمایا درا کھفت
 گستہ کو سجا۔ فی ز بانی
 ہاجت نہ میں تھی محرومی
 گستہ کو سجا گٹ پھرا
 وعدوں گندھی جمانی
 آخکہ بکھاں کھپتا غانی
 آندھی آندھی

وَا هِمْبَلَاهِ رَتْهُيُّ) لَافِ
 دُعْوَنَدِرِنْ تَصُّيُّ چَبُوكَرَغْزَانِ
 هَرَكَسْ گَشْتِيَ بَعْلَوَهَيَ زَالِ
 تَهَ كَهَهَيَ گُوُنَ كَلَهَارِ
 اَسَ دِمْهُيَ دَوَسَتِ
 دَوَپَلِيُّ سَرَرِيُّ عَسَرَهَنِ
 بَجَهَهَ چَفَقَيَ كَلَفَعَنِي
 آنَ گَرَطَادَوَسَتِ عَرَضَائِيُّ

بَرَدَتَهَ شِيرَادَ صَعَّسَتَهَ تَانِي
 بَهْدَأَتَ تَهُيُّ چَهُورَسَرَانِي
 بَغَصَدَ دَيْدَرَلَافَ تَهُيُّ نِي
 مَنَدَصَرِيُّ وَرَنَاهَفَتَهَ دَوَتِ
 مَنَتَهُيُّ نَوْدُعَ فَلَامَانِ
 تَهَنَنَگَوَيِّ تَهُونَهَ گَرَعَنِي
 دَوَلَرَهَيِّ بَلَارَهَ گَرَعَنِي
 مَارَهَ گُوُنَ دَوَسَتَا مَلَائِيُّ

داستانی (۲)

ڈردار زر دیں دیغڑے پہرے من جلدی سنخ کھٹت مٹتی
 بہاں بازیں ژر لپاں ۽ گوستہ سر نما شافی
 کھستے کھنت چھے کھول ۽ ھے حال ڦونز دیغی انت
 مر غنی اِلغی کو ڦری حبَر گورا بر غنی اِنت
 تُنکلیں چا بکو یئں مِنڈ پچھے عکھے درائی ۽
 بُتر مار وَزْتاں سو خلکه گوں تھی اکھر بغا فی ۽
 گیا ویں بر کھم ۽ ریجاں روں کھند وک ۽ درائی ۽
 ... کو ٹھواں بند انت هستیں مِنڈ شرزا ۾ ۽
 هستیں مِنڈ هبات ڏکھی پھدی آ لم رضانی ۽
 شلنگیں شیشخین کڑ زی ته مو بھائے تھرا چھوانت ؟
 تھی پیچے چھلوے زریں ته داتہ منا گونا انت

کفوٽ ۽ دا تھخت گلہ انگریزی رنگخت حون ۽
زاں ۾ گوں زی یئں چپر غال چھورا مناد صکان جنا یئں تھئے
منا د صکان نہ بی پھی رتہ، وقتی پیش رو برائی یئں تھئے
مدد ۾ بُرڈ زار دش دات ڦکت ۽ حلستکی مِند رع گیوا راء
تنکیں چا بکو یئں مِند ر و سرا کھن ململیں شار

داستان (۳)

مِنْدَ ا منْ عَ دَارَعَ كُهْتَ
 گُونَگِندَ غَالَ تَصِيَّةَ زَمِينَ
 بِيا رَتَ مَلَماَنَ با وَرَا
 روَحَانِيَ با نَدِيَ كَهْسَمَويَتَ
 روَحَانِيَ با نَدِيَ هَرَطَ دَمَانَ
 قَبَزِيَ كَهْسَتَنَتَ حَالَ كَمِيَ
 هُرَگَانَ شَهَ بالَّ كَهْورَ كَهْنَتَ
 كَهْنَدَ وَخَ وَرَنَانِيَ هَهِيَ
 سَالَيَ مَسَ جَيَلَانَ بَلَيَتَخَانَ
 كَرَكَيَنَ لَغَانَ جَوَلَانَ وَكَهْيَ
 پَخَادَانَ بَسَيرَتِيَ كَصِيَّةَ غَالَ

دستان پولا تیں کرڑا ی
 مینڈا و تھی سر جھنڈا ته
 چڑھا ماس لکھاں مال بچکہاں
 سے سال من سیغا کھناں ۷
 ورناجہ جیلا در کھنی ۸
 نارڑی روئے مئے کا شد ۹
 بر مئے سلا ماس سر کھنی
 بھلہ ۱۰ نوا دوست کھنے
 مئے عمر رکھلا یاں مزیر
 دو انت یکہیں شو قی ۱۱
 لڑا انت لو غا پھجی ۱۲
 زیر انت گا مان آستغیں
 دے انت جیغاں لو دو ماں

داستان (۲)

شیشغیں منڈو دست گیوارہ پھٹان
 نئے ته مو بخاری نئے پہ مئی لیواں بندوبیا
 کھنڈ ته منڈ اچھت دشی لیوا اني سری
 کھنڈ غ مئے چالئن دیر کھنخ آفانی سرا
 جان سن بھالاں من و تھی جان عورہ نیاں
 گڈچہ منڈ امن و تھی چےتا یا نیاں
 جان ہرپت بو غ انت من چہ بکھے عورہ نیاں
 نئے شدی مان و نئے من جسرا کاہلاں
 تھی بھتی بچھے صیل موی پرمئی بھانگراں
 دل رکھغیں جسراں بھانگراں نی دولا نیاں
 گیستھی سالئن رم، سکھر جیلا شتعان

پھاد مئی جیلان و دست کرڑا بندیں آسان
ضا منے دا تھوں شربت عجیلائ کھشتغاں

گُشته لوز روز اصلاح جوا عرضی یعنی کھنال
بل ورنایاں کوئی نج پھدا و بیراں مل تھغماں
ماخوں شد کھشتہ شا پھدا وار تھہ در گرڈی
اے گئے دولا منے و نصی دوستی نوی ۷

من گھڑاں لنداء شکاراں پہنبران
من پہ کو ہانی چھر غا باڑ اب تھغماں
نڈان وورنگانی سرا دور بیں کھنال
پھارا تنت کو صمی پنچھمی ماں پا چھنات
ر و مخن تھیراں چڑھرامندا بستخت
ر و صماہ آنت که اش بھادگان عز دا نت
تھیر بر دست یو حون پہ باسکاں دھعل گرانت
(شیش) ماخوں شد کھشتنت شوا پھدا وار تھنت در گرڈی
اے گئے دولا منے و نصی دوستی نبی ۸

زالاں سکھیت بندال بستہ بشامی گھلراں
 وختُن بشا کار گرفخ رسم گونخ دنگا جنَّت
 گندرز پارن کھیت پہ بولان چرساً بی
 دیر و د پھشت ٹھمریں کا کی گیند غنی
 کا کی جُد اس بیه لڑے مارا سنگی

داستانی در

سریاب یعنی پشت
 کھنگیں انجنے طے چنٹ
 طہتہ ٹیکن و گاڑی
 چھڑہ ہیلئن پہ ایکارو
 لڑی گاڑی سیٹی
 من گپتھ مہری واغا
 دو مردا دم مہری زوارن
 سومی عاشق یا رعن
 لدار دا تھوں سرط کارہ
 دو بھر پندھر جتوں اشتوں
 سیکا سنگل ہن سہرا

ڦڻنگا ڦور ڪھنڌت ڏريپور
 آسا انجمنه ڦا بالي
 چھپيئين لير ڦوے ڪئي تھ
 ڪھنڌيئين ريل سيا ليء
 پها داں چھڪ چڪ کايس
 نخن گٽ و گٽ رو خيالا
 چھے مرد رو خار و لوئيئس
 دئيغىئين مهرى ئتا ڦا
 مهرى ڦيئسن ئ جھڪي
 بُنا اير ڪھيغنت نهه را
 تارا و اتفعنت اجنب ڦا رء
 ڦبر ڙزى لا ڦا جندارء
 ال فام دئے اے سهدارء
 هزار ئ لو ڪھتھ مهرى
 جمالی لوک سردارء

جَتْهُوں گُوازِ کھے کھٹوں جَھَلٌ
ملن گیں مِنْد بَلْتَچه تَخْنی ۲۷
نَدِیْت پَه شَمَا وَنَی آفَان
سَافَر زِيرَت کَھَلَی ئَنَان
آف تَخْصی بَنْوَا با نَدِن
بُنَی کَھُور ا رَه کُنْد صَحَی ۲۸

چَھو نِیں گَدْد حَال
نَه سَہِنْت مَرْد مَان تَخْنی ۲۹
گُوں تو عَنْدَه کَھَرِعَ لَدْد و
نَه جَهَی آف رَپ، دَشَیان
گَنْوَنَان کَھُوْسَتَه مَهْرَی
پَه مجَّت گَدْد صَانِی ۳۰
ذَالَے گُوا نَجَھ جَنْت دَرِیَعَة
ما رَعَ نَام پَه نَامِی ۳۱
دَر نَامَهْرَی دَسْنَبَھَال

مَهْ لَتَّا ئِرْ كَصَرَا مَيْ عَ
 روَا نَوْغَ دَيَا لَهَالَّعَ
 پَهْتَ ئَرْ اچْهُورَوْ انيْ عَ
 سِندِيْ كَوْصَرِيْ تَصِيفَا لَگُونِيْ بَنْجَا رَسِيفَلَانِيْ عَ
 پَهْرِيْ لَمْ كَلِيْتَقْفَعْتَ دَارَ اپَهْ رَكْهَا حَامَانِيْ عَ
 زَارَ بَانِزِرَا لَبِيرِيْ جَهْنِيْمَاءَ وَ لَهَرَانِيْ عَ
 سِيهِ بَارِيْ سَخْرَزِلَعَنْ مَسْكَانِيْ بَدَرَ وَانِيْ عَ
 جَنِ عَلِيْسَانِ بَهْدَلَاعَ دَرَ كَاعَطَرَ انيْ عَ
 مَيْ وَرَنَاعَ سَلاَماَنِ دَيْ مَنِيْ آنِ يَارِ جَانِيْ عَ
 لَغَنِ بَاهُولَانِ وَأَلَرِ تَحَهْ نَيَا مَادُ حَامَانِيْ عَ
 وَرَنِ جَهَا نِيْتَهْ عَ اِيرَانِتَ نَيَا مَادُ فَقْرَانِيْ عَ
 اِميرِيْ وَنَگِ دَانِدِيْ اَلَكْبَا، بَنْجِرَانِيْ عَ
 بَانِسِ عَمُورِ طَلْبُوْسِتَيْنِ حَتَّجُونِ چَوْتُو كَهْقِيرَانِيْ
 مَنْ آفَانِيْ سَرَانِزَا لَكَهْدِيْ بَيْتَ كَوْنِ وَ لَهَرَكَهْنِيْ
 لَامَارِ وَكَهْتَهْ كَرَّتَ تَهْرَضَا كَامَهْ نَسِيَّانِيْ

تھی جیغا لشیم ۽ ڦکنٽ چکھا کو فخانی ۽
 دوانتے یه رہیں شوقی لڑانت لوغا پر چھی ۽
 کاما آستغیں زیرانت دینت جیغان لوڈ ونا
 سے سال نشقاں جبلا جزو دیں کافرانی ۽
 ہی گڑ سینغیں ڳی دسینغیں مارہ گلایاں
 رکھنؤ برا در سے تو خس نگداں زات ورنایاں
 خدا منے سنت ۽ چاڑی غرلویں مرطود نانی ۽
 دل ڳوں تو بہابیارت پرائی زال دوستی ۽
 تھے ناری مناں سری تھراحالے دسینغیں پیں
 چھے گڑ سینغیں ڳی چھے لوغا بر غنی میں
 دو مرد غریبی روشن گھر ۽ پشاجل غئے ترت
 دویں مرد روچ رو اونت شد و تھن سہنے ترت
 ارمائیں گت ترت کارا چھمیشان آف چین چھیں
 سر عساں سری گھیل گھنی سوالے گوں ستارا گھنی

داستانی (۶)

کبُور آر غیں مئے ایک لگاں ملک پھر من مئے داناں مری
 گزاں چہ پارا پتغیں گندھوکل انت دست عہدی
 جوڑا بلوچ نوچ کھستہ پنجاہ گراند لھار چھی کھتنی
 ورنما پستنی سریں کارے مر و شی کھشش غی
 ده مرط بلوچ نکھوون پھو جاں گوں گون ن دھا دری
 مُسری گوں لوغا ٹیک بی سہر کنہریں اہمیف ن تلا
 دئے چمبو اکھن موکلا، پڑون پہ و شحالیں دل ء
 ورنامن نوبی مراہ اش تھو سوا کوڑی نہ بی
 نار ملنگیں دیر والا من، ڈنگان جنت هاری ٹھی
 ورنامیا مئے دیر والا کھنت کھنت نے نصیبو
 ٹھوسان کھایاں دیر والا تھی زخم جنان ن موکلیں

تھے تکبیری ٹو کاں مخنہ
 ہر مئی سلا ماں سر کھنی
 بُھلے نواپارے کھنے ہئے عمرِ رگل ہاں مزیر
 اے مند کحسان پارے کھتیں برا ناں شماں کل سئی ہئی
 مئی گٹ کھلی راہ پڑاں ملک من عَاف بی لفیسو
 زند و تھے ناٹری جن زڑاں کا لھان ملک تھیاں گشی
 مارع مس بے کا ہیں شف و کھڑو خ داستان ماصنی
 نو داں دف عَبو لی چھے شہر سنتی اے سینگار غنی
 من سنتی اے شہر اے بھر ا لو خیں مشد اے کھتی
 کھشتی صدی میں کاغذے نکو عکٹ چھستنی
 آبامن اے مارے ورات تھئی قریبے وختی
 نکو شلنگو تھرتہ پر طاں کلتی اے مرگ اے کردا ہا

داستان (-)

زوار دو دلایم دا تھفت داھی کھسان سستخت
 داں رہن کوئی سر بیھفت. لوٹت مری ۶ مکد باں
 نیم شہ شم و پھیلا مغام نیم شہ کھلو بار کھماں
 کل سیلہ رائج بیھفت دھوکی ا جنڈا سستخت
 صاحوک بیتھے هر باں. دا تھی بر تج گوں ابو صراں
 مرشی بر تج من ماہکار کچھاں بریجاں بہر کھناں
 ملیں بروتاں رسیں دیاں زال پروتاں پچار کھناں
 مرڈنیستوندھو جناں. لانک استغوبے ہمتاں
 میر خیرل مُن دیناں کھساں. دو داگوں مرڈی منگیاں
 بھارو عزز ایں مس دیاں لوٹاں بر عبی لیکھواں
 لخداں بر عمس اچھلا ریل وھو کھیں سیا صدیں شفاف

ڈیکس کھناب ریلان چڑاں میرالند داد خان گورساں
 سَبْحِيْ كَوَاوَے پَهْلَكَخْتَ كَانْغَذَأْ جَنْثَ عَآتَكَلغُنْت

داستان^(۱)

دستاں بند سلا ماں دے مئے جھسی بانکھا راء
 کھائے بیگما بیاۓ نیا عجیس رخرا با تیں اُ
 دستاں بند سلا ماں دے مئے جھلٹار لش گلاره
 جھلٹار لش بازن ڈیہا (رمی) جنڈ برا دراء
 آکرہ تھیو غاز صرعن زر اں تور تیں یار
 ... زر اں زیری نے من ع برادر دات

کو ظا پھولتیں دلی جھملہ حیدر آ باد
 دیریں ا لکھے نینداں تھئی موتا فی میت حال
 زوار بی ریلی جھکا نند گونباں جیکم عراء
 جی بات جیکم جلسا چو دیاں دے جھلٹا تان
 زالے گور غینیں چھرے لما چو ٹوی عاء

نشتو و ز دیاں ھیلاں اللہ گور غا بیاری
 دستاں بندال پیر دری عَ مولا بکی عَ بیاری
 لغڑا جو ٹی چھل چھڑیں جن عَ مولا میلی
 نارڑی نڑ بھو کاٹ ٹسن اللہ میلی بکی عَ

داستان لغٰ^{۹۱}

جی جی تھرا مئی تھنگ لڑای
 پھر تے گنو خُن می د لڑای
 دستاں ہنی پھا داں کڑای
 تھرا چھو روڑ و ٹو پی سرائیں
 مارا چھو کرڑای پو قی سرائیں
 یاری برو کھڈا کھوی
 سیا ہیں شفاف کھٹے ٹھا پری
 ا پتھرا ر شفا گریں تھغاں
 سپہ نار شفا بھو شیں تھغاں
 چھکاں شما اللہ کھنے
 بچھے مئی زیری سُبھری زرے

جَنْتَهِي روی آف یو سرا
 زال مُجَھَّصَانِ کُل کو بخڑا ی
 گندائنت نندائنت سو مری
 نوداں خدا یکو کھنا ت
 نوداں پس ڈیہے عَ گنج بل
 شہر سُہنتر لیں سعینگار دنت
 کہیو ر پھرا تنت نندی دفی
 آف اور اس اللہ کھناں
 یک بَنَوے کہیو ری رخا
 یک سالے ماں گندیم کھستئں
 گندیم آ خلکشی ڈ سو بر ا
 بو شغ آ خلکشی رگرا مٹھا
 چکر جَنْتَهِي آ وو کھناں
 یک ہو شغامان نن دری
 لائی گراؤ لائی صبر مٹھے

چهر کھسّ قسمت ء و تھی
 دَرِ اکھا نُرَاط آہَت ء و تھی
 مُرگان موراں ڈھو بہتہ
 انبار دان ۽ ڪھپتغشت ئا
 پھنڈ و خ گلائ پھنڈ بُرڈ تھه
 چھل ڈھگوا گوڈ لکھتہ
 سئی مردم ء اچھا لکھتہ
 کٹل پہ لھٹپاں کٹتھه
 ناری مانُر ڈال کھیل تھه
 سئی و نزاراں ڈھوستئی
 سرکار پہ دان ء تنگ بی
 چھل گاڈ و اں دان ڈھوستہ
 دانی شُن دان ء سُن
 دان استن ۽ ریخی دھڑرو
 پنج صد مری جیلاں گری

ہفصد مرے د صنراں جتنے
 ریل اے چڑاں ڈکس کھناں
 ریل د ھو سغئیں سیاہیں شفال
 یک موٹلے بھارُ و کھناں
 دَوَدَا بُجَرِ عَشَہِ رواں
 اے موٹلا بستہ د ھڑی
 اے سندھڑِ عَنْجیں گرلاں

داستانِ الحجّ^(۱)

سَلَّمُوا بَلْوَدُ غَارِ الْكَوَافِرِ جَتِّهُونَ مِنْتَسِنْ وَلِي
 گُونْمَنْيِ گُوانْكَهَا سَرِيْ ہَارِتَغْتَ شَهَبَهِ بَیْسِ مَرِيدِ
 شَهَبَهِ نَسْكَرِیْ ہَانُوسِرِ بَنَا شَهَبَهِ عَزْلَهِ بَانَدِ صَحِيْ كَهْتَنِيْ
 بَعَانِ وَكَرْتَنِيْ مَدِنَتَهِ مِنْ مِنْدَجَهْمِنِیْ بَیْسِ سَرِيْ
 گُوانَکَهِ جَتِّهِ زَالَاءِ گُهَا چَنِیْ آَتَكَغِنِ مَهْمَاهَتِ
 مَرِدَلَشِیْ كَهْجَهِ نَیَارَاںِ ھَنْچَهْشِیْسِ دَوَأَگِرَنْتِ

آَسِ صَمَادِ خَتَابَ اللَّهِ لِبَسَةِ صَوْلَزَاتِ تَحَافَعَاںِ
 پَچَلَخَنْتَشِ دَرَگَلَایِ گَلَ چَھَرَ كَھْتَهِ مَانَ ڈَھَامَکَاںِ
 ڈَھَوَعِ كَھْفَتَ آَنَ زَوَارَاںِ وَارَكَھَفَتِ مَنَےِ بَرَادَارَاںِ
 اِیَکَهِ مَنَےِ بَرَادَارَانِ ہَرَوَهِ بَیَانَتِ لَوَشِ جَاںِ
 نِیَطَا اَقْطَلَا رَبَدَانَتِ کَلَ نِنْدَانَتِ مَنَےِ بَھَرَا

مَكْفُرٌ طَرْغَوْنَكِه سَرِيْكَبَلْ لَضِيَوَالْ كِشْتَقَار
مُلْبِه بَنْدَالْ كَبُورْ كَهْكَاه مَسْ دَهْ سَابِه كَهْنَار
رَسْتَه سَرْ دَانْ سَرْ جَهَانْ كَجَمْكَتِيْسْ تَعْصِيْ كَجَمْكَاه
كَهْرِيْزْ كَهْرِيْزْ اَنْتِيْ جَرْ غَادَ الْهَنْهَه كَهْنَار
كَهْرِيْزْ (تَعْصِيْ) وَ كَهْرِيْزْ اَنْتِ مَنْ دَلْ كَهْرِيْزْ دِيرْ نَوَال
زَاتْ رَنْ كَهْنَارِيْدَه مَنْ كَوْنْ يَكْهَا غَانْ
زَاتْ رَنَاه كَهْرِيْزْ نَاه بَشْغَانَاه سَوْتَكَهَان
بَرَادَرَاه دَهْ سَلاَمَاه لَپَتْ حَبَّهُوا شَتَهْ مَنْ

داستانه

دست بست سلاماں دے مئی بُرُّ طز و بار غیں زالء
 منا تھی گندغ عراہ نہ عن من پھر تھم بیتھماں بارا
 منڈے صورتی میں دیم بلی دامنگوں جھالا
 دانی اے دام چک مناسو گھہ لختہ کاراں
 نہ چکھت روشن پہ اے وا جی تھرا من بھانگراں دارا
 نوا دروہ کھفت کو ڈے خدا حبتو قہارانی
 نیموں بیتھ سالوڑ بُرُّ طھی چہ ولھراں کھنسی
 نہ کھننو ملنمیت آج نوار سنجا کھفت یاراں
 منا تھو خ گوئر دل دو دوست ان و تھی دستان سیگارا
 بیاں آشف چرانگ آسی لڑاں روت و تھی یارا
 سخراں گوں بھبویں جدائ زباداں لا لی رگیوا را

آڈا۔ اتھوود وجہان برائی سلاماں بروپہ ایمان
 چھکر دیر کھنے چورا تھی رنجاں کھور کھنہ کھنی
 رڑاٹیں بجڑی بیٹھ۔ صفت و گلہ و رنجانی
 ملوکیں گپھلیں ورناتھ کھلو اشتھنے گنجانی
 شستھ بے موکلا مئے دوست نصیوار و چھے عُگنداں

مشے شئری کتاب

۲/-	کلدار	جام درک ع شئری دیوان	درچن
۵/-	"	مال فاضل رند ع شئری دیوان	شپ چراگ
۲/۵	"	چکھا بزدار ع شئری دیوان	چکھا ع گفتار
۵/-	"	فیضل نقیر ع شئری دیوان	گاشن اشعر
۶/-	"	کوهین ہلوچی شائزی نزار میر شیر بود مری	کوهین ہلوچی شائزی
۳/۵۰	"	جوالسال جگی ع شئری دیوان	جوالسال (اول)
۱/۵	"	نزار غوث بخش صابر	رہنگین لال (اول)
۱/۵	"	نزار پیر محمد زیرانی	رہنگین لال (دومی)
۳/-	"	ازار محمد یوسف گچکی	رہنگین لال (سومی)

ہلوچی اکیڈمی کوٹلہ